Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III—Nr. 182
Marți 24 ianuarie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

Oameni ai muncii din agricultură! Pregătiți-vă temeinic pentru muncile agricole de primăvară! Folosiți fiecare zi, fiecare oră, cu spor pentru repararea utilajului agricol, pregătirea semințelor, căratul bălegarului putred la cîmp, îngrijirea semănăturilor de toamnă. Ingrijiți și hrăniți cît mai bine vitele de muncă!

Țărani muncitori cu gospodării individuale! Alcătuiți grupe de întrajutorare, ca să puteți folosi cu mai mult spor vitele de muncă și uneltele, uniți-vă ogoarele răzlețite în tarlale mari pe care să le lucrați cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S. M. T.-ului.

Formați noi întovărășiri agricole și gospodării colective!

S. M. T.-urile trebuie să-și îndeplinească principala lor sarcină

Caracteristica progresului tehnic în agricultura modernă este introducerea pe scară largă a mecanizării și chimizării în procesul de producție. Ceea ce face însă posibilă folosirea mijloacelor mecanice și a substanțelor chimice este existența marilor gospodării agricole unde aceste mijloace pot fi utilizate din plin și cu cele mai bune rezultate.

O mare contribuție la îndrumarea satului pe făgașul socialismului, la organizarea agriculturii pe baza tehnicii moderne pot și trebuie s-o dea stațiunile de mașini și tractoare. In raportul ținut la Congresul al II-lea al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că stațiunile de mașini și tractoare trebuie să fie un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Principala sarcină a S.M.T.-urilor — se subliniază în raportul de activitate al C.C. al P.M.R. — este de a acorda un ajutor puternic și nemijlocit întovărășirilor agricole și gospodăriilor colective în sporirea recoltelor prin introducerea asolamentelor raționale și a cuceririlor științei și tehnicii înaintate, de a veni în ajutorul țăranilor muncitori individuali pentru a obține producții mai mari și pentru a-i îndruma spre unirea lor în diferite forme de cooperare socialistă în producție, cale sigură spre ridicarea nivelului de trai și de cultură al maselor țărănești.

Ajutorul acordat de S.M.T. cooperativelor agricole de producție este esențial pentru continua întărire și dezvoltare a acestora. In multe gospodării colective există agronomi al căror rol este de a îndruma permanent activitatea gospodăriei pe linia introducerii metodelor avansate. Cea mai mare parte dintre ei s-au achitat cu cinste de această sarcină. Dar nu numai agronomii special repartizați la gospodării trebuie să se îngrijească de activitatea acestora, ci și ceilalți ingineri și tehnicieni ai S.M.T.-ului. Exemplu în această privință trebuie să dea înseși conducerile S.M.T.-urilor, care trebuie să cunoască bine condițiile specifice fiecărei gospodării colective sau întovărășiri, să cunoască bine consiliile de conducere ale acestora pentru a le da îndrumarea necesară.

Consolidarea unităților deservite este rezultatul îndeplinirii conștiincioase de către S.M.T.-uri a îndatoririlor contractuale, nu numai din punct de vedere al volumului lucrărilor, ci și al respectării indicilor de calitate. Acest lucru a fost înțeles de mecanizatorii de la S.M.T. Chirnogeni, regiunea Constanța, care au executat lucrări bune și au contribuit la realizarea producției medii planificate la G.A.C. Comana, Negru Vodă și General Scărișoreanu. Lucrări bune au executat și S.M.T. Drăgășani, regiunea Pitești, la G.A.C. Voicești, Ștefănești, Străjești și întovărășirile din Cucuieți și Zlătărei. Nu tot același lucru se poate spune despre activitatea S.M.T.-urilor Urziceni-București, M. Kogălniceanu-Constanța, Sicula-Oradea, Salcea-Suceava.

In perioada de față, datoria S.M.T.-urilor este de a sprijini îndeaproape gospodăriile colective pentru întocmirea planurilor de producție pe anul în curs. Un exemplu bun îl constituie S.M.T. Făurei, regiunea Galați, care a dat un sprijin însemnat la întocmirea planurilor de producție în toate cele nouă gospodării colective și în majoritatea din cele 15 întovărășiri deservite. O contribuție însemnată au dat în această privință agronomii de sector Nicolaie Plopeanu, Panțuru Zainea și Constantin Ionescu. S.M.T.-ul a dus o intensă muncă de lămurire pentru formarea de noi cooperative agricole de producție. Astfel, de curînd în satele Viziru și Surdila Greci au luat ființă două gospodării colective. De asemenea, în raza de activitate a S.M.T.-ului Poșta Cîlnău, regiunea Ploești, au luat ființă două noi întovărășiri în comunele Săpoca și Găvănești, iar alte întovărășiri, ca de exemplu, cea din comuna Simileasca, s-a mărit cu încă 160 de noi membri.

Extinderea mecanizării atît pentru executarea în procent cît mai mare a unor lucrări, cît și pentru cuprinderea a cît mai multe munci este o datorie de primă importanță a S.M.T.-urilor.

In anii trecuți, mecanizarea lucrărilor executate în G.A.C.-uri a reprezentat 76,8 la sută la arat, 45,6 la sută la semănatul păioaselor și 100 la sută la treierat. Slab însă s-au prezentat lucrurile în ceea ce privește întreținerea culturilor și recoltarea mecanizată a prășitoarelor.

Este important să se introducă mecanizarea și la fermele de creștere a animalelor. O activitate pozitivă în acest sens a desfășurat S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța. In gospodăriile colective deservite de acest S.M.T., lucrările la cultura păioaselor, pregătirea terenului și semănatul prășitoarelor sînt complet mecanizate. Prășitul se execută în proporție de 50 la sută mecanizat, iar pentru recoltarea mecanizată a prășitoarelor au fost adaptate combinele S4. S.M.T. Hagieni, precum și S.M.T.-urile Cobadin, Gottlob, Sînnicolau Mare, Remetea Mare au folosit intens mijloacele mecanice și în sectorul zootehnic, pentru cositul, tocatul și însilozarea furajelor. O atitudine nejustă a dovedit conducerea S.M.T. Aiud, regiunea Cluj, care nu a dus o suficientă muncă de lămurire cu colectiviștii din comuna Sîncrai, astfel că aceștia nu au contractat executarea arăturilor adînci de toamnă pentru cultura porumbului, rămînînd a le executa abia la primăvară.

Munca S.M.T.-urilor va putea fi desfășurată bine anul acesta dacă se va reuși să se pregătească din timp condițiile necesare, atît de către stațiuni, cît și de către unitățile deservite. Acum trebuie neapărat intensificat ritmul contractărilor de lucrări cu cooperativele agricole de producție. Acțiunea de încheiere a contractelor de lucrări cu S.M.T. trebuie să ducă la progrese însemnate pe calea unirii țăranilor muncitori în diferite forme de cooperare în producția agricolă. Mecanizatorii și agronomii de sector au datoria să explice țăranilor muncitori cu gospodării individuale foloasele ce le pot avea dacă își unesc ogoarele pentru a le lucra cu mijloace mecanizate. Experiența tarlalizării din regiunea Galați poate fi extinsă în toate regiunile potrivit cu particularitățile fiecăreia din ele. Trebuie dată mare atenție inițiativei manifestată de mulți țărani muncitori care doresc să formeze întovărășiri sau gospodării colective. In acest sens, o importanță deosebit de mare o are munca de lămurire a oamenilor pe baza exemplelor convingătoare. La această acțiune, mecanizatorii trebuie să dea o contribuție activă însemnată.

Pentru a avea siguranța îndeplinirii cantitative și calitative a obligațiilor față de întovărășiri și gospodării colective, conducerile S.M.T.-urilor au datoria de a face o justă repartizare a cadrelor de mecanizatori care vor deservi aceste unități, instruind în același timp oamenii pentru a le ridica nivelul cunoștințelor tehnice și a înțelege importanța politică a misiunii lor. De aceea, trebuie dată o mare atenție bunei desfășurări a cursurilor ce se țin cu mecanizatorii și în același timp să se urmărească felul în care decurge învățămîntul agrozootehnic în cadrul gospodăriilor colective.

Bine înțeles că toate aceste acțiuni sînt strîns legate și condiționate de măsura în care S.M.T.-urile vor termina la timp lucrările de reparații și mai ales de felul în care vor executa repararea utilajului. In momentul de față, ritmul acestor lucrări este destul de încet. Conducerile S.M.T.-urilor au datoria de a analiza grabnic cauzele rămînerii în urmă și de a lua măsurile tehnico-organizatorice care se impun pentru ca repararea tractoarelor și mașinilor să fie terminată la timp. Lucrările trebuie grăbite cu atît mai mult cu cît o desprimăvărare timpurie presupune începerea muncilor agricole la un termen foarte apropiat.

Este necesar să se execute un control sever al pregătirii și asigurării condițiilor privind începutul lucrărilor de primăvară. In această privință, un rol deosebit revine agronomului șef al S.M.T.-ului, care trebuie să dirijeze activitatea agronomilor din gospodăriile colective, pentru ca între măsurile de ordin agrotehnic și cele privind pregătirea utilajului să existe o perfectă concordanță.

In desfășurarea executării muncilor agricole, trebuie să se facă o cotitură însemnată în vederea îmbunătățirii ei, chiar din primăvara acestui an. Eforturile mecanizatorilor din S.M.T.-uri vor constitui în această privință un factor hotărîtor.

Despre convocarea Comitetului politic consultativ, instituit în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

In conformitate cu Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia, la 14 mai 1955, între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, a fost creat un Comitet politic consultativ.

Intre statele participante la susmenționatul tratat, s-a realizat un acord cu privire la convocarea unei ședințe a Comitetului politic consultativ, la Praga, în ziua de 27 ianuarie 1956, în scopul examinării problemelor și măsurilor comune, care decurg din Tratatul de la Varșovia.

Porumbul – una dintre cele mai valoroase plante agricole

„Ținînd seama de condițiile de climă deosebit de favorabile pentru cultura porumbului în țara noastră, de experiența îndelungată pe care o are poporul nostru în cultura acestei plante, de importanța porumbului pentru alimentația populației și pentru creșterea animalelor, ca materie primă în industrie, suprafața cultivată cu porumb trebuie să crească în 1960 la cca. 4.000.000 ha, cu o producție de 8.000.000—9.000.000 de tone".

(Din Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la cel de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960).

Pe o suprafață sporită, recolte tot mai mari

In alcătuirea planului de producție al gospodăriei noastre pe anul 1956, un ghid deosebit de prețios au fost Directivele Congresului al II-lea al partidului. Capitolul privitor la cultura porumbului subliniază importanța multiplă a acestei plante: în alimentarea populației, ca materie primă pentru industrie și în creșterea animalelor.

Cît de folositoare este cultura porumbului ne-am convins de multă vreme din proprie experiență. Numai în anul ce a trecut, bunăoară, de pe cele 400 de hectare cultivate cu porumb — în cuiburi așezate în pătrat — noi am obținut o recoltă medie de 2.300 kg de boabe la hectar. Aceasta ne-a dat posibilitatea să livrăm statului mari cantități de produse și, în plus, să creștem un mare număr de animale, dintre care numai porci 3000 de capete.

Analizînd temeinic posibilitățile gospodăriei noastre, am luat hotărîrea ca în anul acesta să extindem suprafața cultivată cu porumb pentru boabe de la 400, la 1.260 hectare.

Porumbul va fi însămînțat pe acele terenuri în care pînă acum am cultivat secară și orz de primăvară. Am renunțat la aceste culturi, deoarece producțiile mici obținute făceau nerentabilă cultivarea lor mai departe. Mergînd pe aceeași linie și ținînd seamă că în regiunea noastră dobrogeană — de stepă aridă — lucerna dă producții mici, am hotărît să renunțăm la cultivarea ei și să mărim suprafața de porumb pentru siloz, de la 120, la 250 de hectare.

Ca o urmare firească a creșterii suprafeței cultivate cu porumb, noi am trecut în planul anului acesta creșterea și îngrășarea a 5.000 de porci, cu 2.000 mai mult decît în 1955.

O dată cu lărgirea suprafeței destinate cultivării porumbului, noi vom acorda o mare atenție sporirii producției la hectar, știut fiind că principala cale a ridicării producției agricole o constituie creșterea recoltei pe unitatea de suprafață. Noi ne-am propus ca anul acesta să obținem 2.500 kg boabe de la porumbul obișnuit la hectar și 4.000 kg la ha de la porumbul hibrid. In acest scop, am prevăzut în planul de producție al gospodăriei pe anul în curs mărirea suprafeței cultivate cu porumb hibrid de la 30 hectare, cît fusese în anul trecut, la 260 hectare. Porumbul hibrid a dat în anul trecut o producție de 3.400 kg boabe la hectar, față de 2.300 kg boabe porumb obișnuit.

Pentru a realiza angajamentul pe care ni l-am luat, colectivul de conducere al gospodăriei a și luat o serie de măsuri. Astfel, am transportat pînă acum la cîmp cca 100 tone gunoi de grajd și continuăm să cărăm acest îngrășămînt într-un ritm intens. Paralel cu aceasta, s-a început condiționatul semințelor de porumb din soiul dobrogean, cel mai potrivit soi pentru regiunea noastră. In planul nostru, am prevăzut, de asemenea, mecanizarea pe scară largă a lucrărilor de semănat și recoltat porumb.

Ne străduim ca, prin munca noastră de zi cu zi, să dezvoltăm și să întărim gospodăria noastră, să devenim — așa cum se spune în Directive — o mare gospodărie producătoare de cereale-marfă, animale și produse animale.

Ing AUREL POPOVICI
director G.A.S. Poarta Albă, raionul Medgidia, regiunea Constanța

Cultura porumbului ne aduce mari foloase

Prin părțile noastre, porumbul se cultivă de foarte multă vreme. Inainte de întemeierea gospodăriei colective, rareori însă dobîndeam producții mai mari de 1.300—1.500 kg de boabe la hectar. Munca făcută pe loturi înguste și răzlețite și după metode învechite dă rezultate slabe.

Anul trecut, noi am cultivat cu porumb o suprafață de 97 ha. Am semănat porumbul în teren dezmiriștit și arat adînc de-cu-toamnă și lucrat cu grapa și cultivatorul în primăvară. Pe 50 ha am semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Avantajele aplicării acestei metode s-au văzut în toamnă, cînd de pe parcelele semănate astfel, am obținut o producție de 3.000 kg de porumb boabe la hectar, cu aproape 500 kg mai mult decît de pe celelalte hectare. Sporul de recoltă dobîndit în urma aplicării acestei metode înaintate de semănat ne-a făcut să prevedem în planul de producție pe acest an însămînțarea porumbului pe întreaga suprafață numai în cuiburi așezate în pătrat.

Experiența anilor trecuți ne-a dovedit că sporirea producției de porumb la hectar depinde în mare măsură și de lucrările de întreținere a culturii. In 1954, cînd am prășit porumbul numai de 2 ori, recolta medie a fost de 1.800 kg la ha, iar în anul trecut, cînd am executat 3 prașile, a fost de 2.750 kg în medie la ha. De aceea, în planul de producție pe 1956, am prevăzut la cultura porumbului, pe lîngă alte măsuri cerute de agrotehnică, și prășitul de 4 ori, în lungul și latul terenului.

Sporirea producției de porumb prin lărgirea an de an a suprafeței destinate acestei culturi și prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate ne-a dat posibilitate să împărțim colectiviștilor mii de kilograme de porumb pentru zilele-muncă efectuate și să valorificăm prin unitățile cooperatiste cantități însemnate, realizînd în acest fel mari venituri bănești.

Dar cele mai mari foloase ni le aduce cultura porumbului în creșterea animalelor. Experiența noastră de pînă acum ne-a arătat că porumbul este o hrană deosebit de prețioasă pentru animale. Noi folosim porumbul îndeosebi la îngrășarea porcilor și la hrănirea păsărilor. In anul trecut, prin valorificarea porcilor îngrășați și a unor mari cantități de ouă, am realizat un venit bănesc de 90.000 lei, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din veniturile bănești dobîndite de pe urma sectorului zootehnic.

Ținînd seamă de posibilitățile gospodăriei noastre, în planul de producție pe anul acesta am prevăzut înființarea unei ferme de creștere a vacilor. Desigur că cultura porumbului ne va ajuta să realizăm succese importante și în creșterea vacilor. In acest scop, vom cultiva 5 ha cu porumb pentru siloz și vom construi un siloz cu o capacitate de 5 vagoane. Pe baza măsurilor prevăzute pentru sporirea producției de porumb, noi vom mări în acest an numărul animalelor de producție și îndeosebi al porcilor. Astfel, numărul porcinelor se va mări, de la 42, cîte avem acum, la 140 la sfîrșitul anului, al ovinelor, de la 230 la cel puțin 400, al păsărilor, de la 350, la 550 etc.

Străduindu-ne să obținem producții de porumb cît mai mari, ne vom întări și dezvolta proprietatea obștească — izvorul propriei noastre bunăstări și vom contribui totodată la înfăptuirea sarcinilor cuprinse în documentele celui de al doilea Congres al partidului în care se arată că, spre sfîrșitul celui de al doilea cincinal, producția anuală de porumb va trebui să ajungă la cca 8.000.000—9.000.000 tone de porumb, iar numărul porcilor, pînă la 6.000.000 de capete.

SANDU NEGRARU
președintele G.A.C. „I. L. Caragiale" comuna Silistraru raionul Brăila

Să grăbim ritmul reparațiilor la tractoare și mașini agricole

Prin aplicarea metodei pe ansamble

Ca și în anii trecuți, mecanizatorii de la S.M.T. Băilești, regiunea Craiova, și-au organizat lucrările de reparații după metoda pe ansamble și subansamble de piese.

— Cu ajutorul acestei metode — mi-a spus tov. Gheorghe Coconoiu, mecanicul șef al stațiunii — putem executa într-un timp mai scurt lucrări de bună calitate, iar mecanizatorii noștri se specializează în cunoașterea și repararea anumitor organe de mașină. In atelierul nostru, izbutim să executăm în bune condiții tehnice reparații generale și capitale atît la tractoare I.A.R., cît și la S.R.T. și K.D.35; de asemenea, mai reparăm 24 de diferențiale pentru tractoare K.D.35 și K.D.P. In atelier, am creat 14 posturi de lucru pe ansamble. La încadrarea posturilor, am respectat principiul: cei mai pricepuți oameni la posturile-cheie. Așa, bunăoară, postul la care se execută linia de arbori și se înlocuiesc cilindrii și pistoanele — lucrări care cer temeinice cunoștințe tehnice — este condus de cel mai bun mecanic de sector al stațiunii, Gheorghe Ristea, iar postul nr. 5, unde se repară chiulasele, este condus de mecanicul de sector Jan Vulturu, care s-a specializat în ultimii ani la această lucrare.

Incadrarea posturilor pe ansamble cu personal cu o bună calificare profesională a dat de la început rezultatele așteptate. Lucrările de reparații se desfășoară în ritmul stabilit și sînt de cea mai bună calitate. Pînă zilele trecute, la S.M.T. Băilești fuseseră reparate 12 tractoare I.A.R., 3 tractoare S.R.T., 8 tractoare K.D. 35 și 5 diferențiale pentru tractor K.D. 35, 6 batoze, 18 pluguri, 11 semănători, 16 cultivatoare și cele 44 de grape cu colți și stelate.

Mecanizatorii din această stațiune și-au luat angajamentul să termine reparațiile pînă la sfîrșitul lunii februarie.

AL. ION

Impotriva atitudinii înapoiate față de muncă

Mecanizatorii de la S.M.T. Cîmpia Turzii și-au luat angajamentul să termine repararea întregului utilaj agricol cu 5 zile înainte de termenul fixat. Lucrînd cu însuflețire în întrecerea socialistă, ei au reușit să repare pînă în zilele trecute 25 de tractoare, 31 de pluguri, 25 de grape cu colți și stelate și 3 cultivatoare.

In munca pentru dobîndirea acestor rezultate, o contribuție deosebită au dat tovarășii Vasile Weinbergher, șef de brigadă, Ion Bădău, șef de brigadă, Justin Gligor, fierar, și Ion Dordoi.

Tractoristul Paul Bondi: — **Nu înțeleg de ce ni s-a dus vestea că sîntem codași la reparații! Că doar de cîteva zile ne tot străduim să începem lucrul...**

Tractoristul Ion Pop: — **Nici eu nu înțeleg. De-asta mă duc să mă plimb puțin pe afară... poate mă dumiresc.**

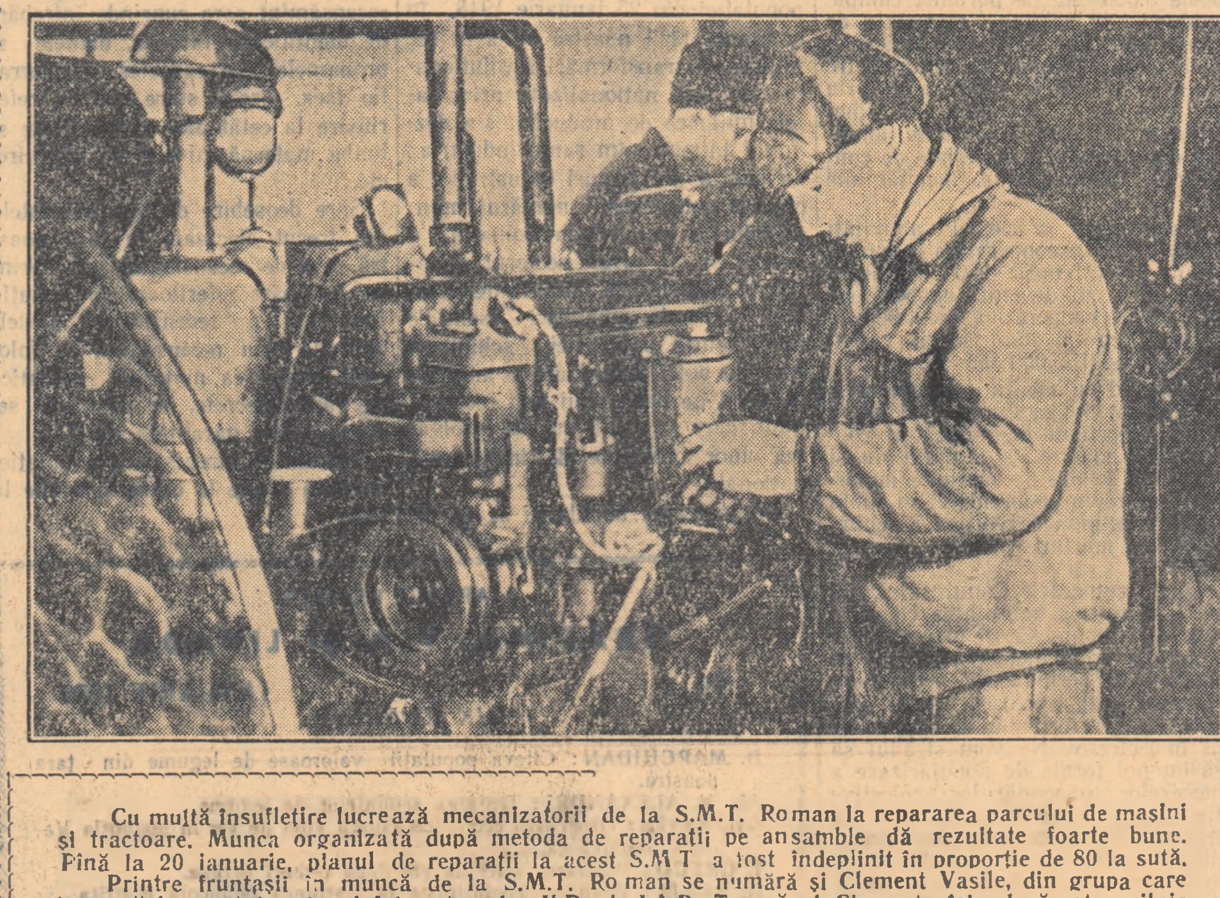
In afară de mecanizatorii harnici, conștiincioși, care lucrează cu dragoste și simț de răspundere, există — ce-i drept, puțini la număr — și tractoriști, cum sînt Ștefan Kocis, Paul Bondi și Ion Pop, care, prin atitudinea lor față de muncă, nu fac cinste colectivului. Aceștia lipsesc nemotivat de la lucru, iar atunci cînd vin, se învîrt de ici pînă colo, pierzînd timpul prin atelierul mecanic, fără nici un rost.

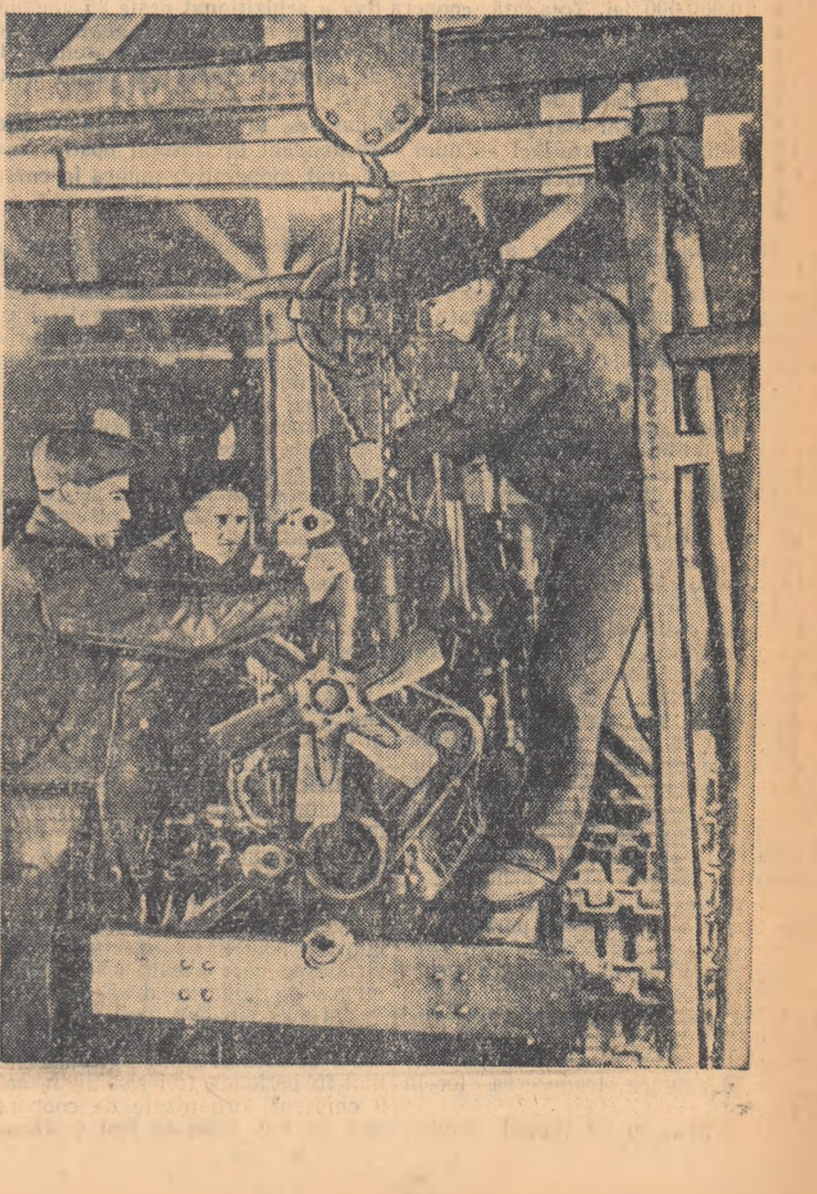
O situație care nu mai poate dăinui

La S.M.T. Ștefan cel Mare, regiunea Bacău, repararea utilajului agricol este mult întîrziată. Pînă zilele trecute, la acest S.M.T. nu fuseseră reparate decît 2 tractoare. Conducerea stațiunii încearcă să justifice această stare de lucruri prin lipsa pieselor de schimb. Cele arătate nu corespund realității, deoarece încă de la 14 decembrie 1955 delegatul S.M.T.-ului Ștefan cel Mare a ridicat de la baza de aprovizionare Bacău piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor.

S.M.T. Ștefan cel Mare are posibilități pentru a termina fără întîrziere repararea în bune condiții tehnice a parcului de mașini și tractoare. Pentru aceasta, însă, este absolut necesar să fie îmbunătățită simțitor organizarea muncii în atelier, să se asigure condiții pentru executarea ritmică a reparațiilor printr-o justă coordonare și îndrumare a lucrărilor, să fie întărită disciplina în muncă și controlul îndeplinirii sarcinilor.

Printre mecanizatorii de la S.M.T. Roman

Cu multă însuflețire lucrează mecanizatorii de la S.M.T. Roman la repararea parcului de mașini și tractoare. Munca organizată după metoda de reparații pe ansamble dă rezultate bune. Pînă la 20 ianuarie, planul de reparații la acest S.M.T. a fost îndeplinit în proporție de 80 la sută.

Printre fruntașii în muncă de la S.M.T. Roman se numără și Clement Vasile, din grupa care lucrează la montajul și rodajul motoarelor K.D. și I.A.R. Tovarășul Clement își depășește zilnic norma cu 30 la sută. Sus: în fotografie lucrînd la bancul de probă al unui motor K.D.

Incă un motor e gata. Mecanicii Irimi Constantin, Clementa Bugan și David Teodor îl montează, cu ajutorul unei macarale, pe șasiul tractorului.

Alegerile de deputați în sfaturile populare

La 11 martie, anul acesta, cetățenii patriei noastre se vor înfățișa din nou în fața urnelor, încredințînd celor mai buni fii ai poporului muncitor sarcina de mare răspundere de a conduce și gospodări cu chibzuință treburile de stat și obștești în regiuni, raioane, orașe și comune. Alegerile de deputați în sfaturile populare — organe locale ale puterii de stat — constituie un eveniment de mare însemnătate în viața poporului nostru. De aceea, oamenii muncii de pe tot cuprinsul țării participă cu entuziasm la pregătirea alegerilor.

In aceste zile, se desfășoară o intensă activitate în orașe și sate. Acțiunile care se organizează în vederea alegerilor sînt strîns împletite cu eforturile pe care oamenii muncii le depun pentru înfăptuirea sarcinilor mărețe pe care cel de al doilea Congres al partidului le-a pus în fața poporului nostru. Totodată, campania electorală constituie un bun prilej de trecere în revistă a realizărilor deosebite pe care sfaturile populare, cu ajutorul maselor, le-au dobîndit în cei peste 5 ani de activitate. Măreț e tabloul acestor înfăptuiri. Pentru a-ți da seama de ceea ce au dobîndit în acești ani sfaturile populare, sub conducerea organizațiilor de partid, e de ajuns să vizitezi orașele și satele patriei noastre, să constați transformările adînci care s-au petrecut în viața poporului nostru.

Stimulînd necontenit inițiativa creatoare a maselor și mobilizîndu-le pe acestea la toate acțiunile, sfaturile populare au reușit să descopere an de an noi posibilități locale pe care le-au folosit în vederea dezvoltării și înfrumusețării orașelor și satelor și pentru ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor. Pentru punerea în valoare a bogățiilor descoperite, sfaturile populare au înființat numeroase întreprinderi locale care produc cele mai diferite mărfuri de larg consum. Așa, de pildă, numai în regiunea Ploești funcționează astăzi peste 450 de unități ale industriei locale, iar în regiunea Stalin, peste 400 de unități.

Prin folosirea resurselor locale, sfaturile populare și-au creat posibilități materiale de construcții și fonduri bănești pentru dezvoltarea orașelor și satelor. Astfel, la cele aproape 8.000 de construcții, — printre care 807 școli, 752 de cămine culturale, 2.747 de poduri și podețe, etc. realizate în satele noastre prin autoimpunere, s-au folosit în mare parte materiale obținute prin valorificarea resurselor locale.

Succese de seamă au dobîndit sfaturile populare și în direcția dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii. Preocupîndu-se îndeaproape de organizarea și desfășurarea muncilor agricole, de mărirea producției agricole la hectar și de creșterea șeptelului, sfaturile populare din multe regiuni au acordat în același timp atenție deosebită transformării socialiste a agriculturii. Bune rezultate a dat în această privință munca pe care au desfășurat-o, sub conducerea organelor de partid, sfaturile populare din regiunea Constanța, unde au intrat în gospodăriile colective și în întovărășiri 46,8 la sută din numărul gospodăriilor de țărani muncitori, ceea ce a făcut ca 66 la sută din suprafața arabilă a regiunii să aparțină acum sectorului socialist.

Pentru mărirea producției agricole, sfaturile populare au organizat numeroase acțiuni spre a reda agriculturii noi terenuri. Sfatul popular al raionului Cujmir din regiunea Craiova, bunăoară, a sprijinit inițiativa țăranilor muncitori din comuna Punghina, care, prin construirea unui canal, au redat agriculturii 50 ha de teren. Tot astfel, sfatul popular al regiunii Cluj a mobilizat 14.000 de cetățeni la canalizarea unei văi lungi de 13 km în raionul Sărmaș, redînd astfel agriculturii 300 ha de teren și salvînd de la eventualele inundații alte 800 ha.

Și în celelalte sectoare de activitate, sfaturile populare au obținut bune rezultate. Urmărind să intensifice schimbul de mărfuri între oraș și sat, pentru buna aprovizionare a populației, ele s-au preocupat de realizarea planurilor de colectare și achiziții, precum și de dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist.

Prin grija sfaturilor populare a luat un mare avînt munca culturală. Astfel, în regiunea Iași, unde în 1948 existau numai 38 de cămine culturale, în prezent sînt aproape o mie de cămine culturale, dintre care 500 au aparate de radio. Pe lîngă cele peste 12.000 de cămine culturale din țară au fost organizate 7.000 de ansambluri corale, 8.000 de echipe de jocuri, 7.632 de echipe de teatru, 800 de formații instrumentale, iar cele 12.974 de biblioteci au fost înzestrate cu 8 milioane de volume. Căminele culturale au fost înzestrate cu peste 1.000 de aparate de proiecție cinematografică, iar ode peste 100 de caravane prezintă spectacole cinematografice în numeroase sate.

Multe alte realizări au obținut sfaturile populare în cei peste 5 ani de activitate. Succesele realizate se datoresc faptului că ele se călăuzesc în activitatea lor după îndrumările partidului, învață și aplică în viață bogata experiență a sovietelor locale, urmărind zi de zi să strîngă legătura cu masele largi ale poporului. In jurul sfaturilor populare au activat peste 20.000 de comisii permanente cu peste 100.000 de deputați, peste 7.000 de comitete de cetățeni pentru lucrări gospodărești cu un număr de 68.000 de membri, peste 11.000 de comitete de cetățeni pe circumscripții comunale și peste 300.000 delegate de femei. Iată, așadar, pe ce se bazează activitatea sfaturilor populare: pe legătura trainică cu masele de milioane de oameni ai muncii. Cu ajutorul acestor mase, sub conducerea partidului, sfaturile populare au obținut în cei peste 5 ani de activitate succese remarcabile în toate domeniile de activitate.

Trecînd în revistă realizările sfaturilor populare, trebuie scoase totodată la iveală și lipsurile care se mai constată în activitatea unora dintre ele. Atitudinea de muncă birocratică, de subapreciere a legăturii cu masele, atitudine care frînează inițiativa și elanul creator al maselor, trebuie combătută cu tărie. Hotărîrile celui de al doilea Congres al partidului pun sarcini importante și în fața sfaturilor populare. Perspective luminoase sînt deschise țării noastre. In următorii ani, industria se va dezvolta și mai mult, se vor ridica noi fabrici și uzine, noi hidrocentrale și termocentrale. Agricultura care pășește pe calea socialismului va lua un avînt necunoscut încă în țara noastră. La orașe și la sate se vor ridica noi construcții pentru locuințe, pentru teatre și cinematografe, pentru cămine culturale și pentru școli, pentru spitale și dispensare.

Campania electorală constituie pentru sfaturile populare un minunat prilej de a lupta cu tărie pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în activitatea lor, pentru continua lărgire a sferei succeselor. Intărind necontenit legătura cu masele, sfaturile populare vor mobiliza pe oamenii muncii pentru a da viață sarcinilor ce se desprind din Directivele Congresului partidului, pentru continua întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

* * *

In anii puterii populare, în toate comunele și satele patriei noastre, prin grija sfaturilor populare, s-au înălțat numeroase construcții pentru folosul oamenilor muncii. Cele mai multe din spitale, dispensare, case de nașteri, școli, locuințe, cămine culturale, clădiri ale sfaturilor populare etc., au fost construite prin contribuția însemnată a cetățenilor, mobilizați în această acțiune de către organele locale ale puterii de stat.

In clișeu: clădirea sfatului popular din comuna Isalnița, raionul Craiova, construită de curînd prin autoimpunere.

O cooperativă sătească fruntașă

In anul care a trecut, cooperativa de consum din comuna Cioara-Doicești, raionul Călmățui, a înregistrat însemnate succese atît în munca de desfacere a produselor industriale, cît și în cea de achiziționare a produselor agricole. Valoarea mărfurilor industriale vîndute în acest răstimp prin cooperativă se ridică la aproape 10.000.000 lei. Totodată, cooperativa a achiziționat peste 25 vagoane de grîu, față de 22 vagoane, cît prevedea planul, 15 vagoane de porumb, față de 8 vagoane, peste 7 vagoane de floarea-soarelui, 18 vagoane de cartofi, aproape un vagon și jumătate de lapte de oaie și vacă.

Publicăm mai jos răspunsul dat de tov. Mihai Radu — președintele cooperativei — unui corespondent al ziarului nostru, care a vrut să cunoască cum și-a desfășurat cooperativa munca în cursul anului 1955.

Incă din primele zile ale anului trecut, după ce Uniunea raională ne-a trimis planul de desfacere și achiziții, conducerea cooperativei, împreună cu consiliile sătești, a discutat temeinic, într-o ședință, metodele menite să ducă la realizarea lui. Un sprijin prețios în acest scop am primit din partea biroului organizației de bază a partidului, ca și din partea tovarășilor din conducerea sfatului popular al comunei, care au fost invitați să ia parte la ședință.

O condiție a succesului nostru a fost faptul că, de la început, planul a fost defalcat pe sate și că tot atunci s-au dat sarcini concrete fiecărui membru al comitetului executiv al cooperativei, ca și fiecăruia dintre membrii consiliilor sătești. Acestora li s-a dat în primire cîte un sector în cadrul circumscripțiilor electorale din comună. Ei n-au lucrat singuri, ci fiecare și-a alcătuit cîte un colectiv format din 2—4 tovarăși, lucrători ai cooperativei și țărani muncitori fruntași în muncile agricole și la achiziții.

Pentru ca un număr cît mai mare de țărani muncitori să participe la activitatea cooperativei, a fost convocată o adunare generală a membrilor cooperativei, în cadrul căreia au fost dezbătute sarcinile de plan, mulți țărani muncitori venind cu propuneri și luîndu-și angajamente care să asigure traducerea lor în viață.

De altfel, în tot timpul anului, activul cooperativei a ținut o strînsă legătură cu țăranii muncitori din comună. De cîte ori pe șosea veneau mărfuri noi, agitatorii cooperativei comunicau lucrul acesta din casă în casă, cerînd totodată părerea cooperatorilor cu privire la mărfurile care mai trebuiau aduse.

De mare ajutor în muncă ne sînt adunările obștești pe care le organizăm periodic pentru a cunoaște părerea țăranilor muncitori despre activitatea cooperativei. In cadrul acestor adunări, membrii cooperativei au criticat unele laturi negative ale muncii noastre și au venit cu propuneri pentru lichidarea lor. Așa s-au petrecut lucrurile în primăvara trecută, bunăoară, cînd la centrul de închiriat mașini și unelte al cooperativei nu se găseau suficiente semănători de porumb, sau în cursul verii, cînd cooperativa nu a fost destul de bine aprovizionată cu îmbrăcăminte de sezon.

Ținînd seama de criticile ce i-au fost aduse, conducerea cooperativei a luat măsuri și, în cîteva zile, cerințele juste ale țăranilor muncitori au fost satisfăcute.

Faptul că în cooperativă țăranii muncitori au găsit mărfurile industriale de care aveau nevoie, cît și munca de lămurire dusă de la om la om au contribuit mult și la realizarea planului de achiziții de cereale și alte produse agricole. Numai în perioada treierișului, la cele 9 chioșcuri organizate de cooperativă pe arii, unde au fost desfăcute diferite mărfuri industriale, au fost achiziționate peste 10 vagoane de grîu și orz.

Zilnic, la centrul de achiziții al cooperativei pot fi văzuți zeci de țărani muncitori care își aduc prisosul de produse spre valorificare. Colectivistul Gh. Grosu a vîndut aci peste 3.000 kg de porumb, cumpărîndu-și în schimb materiale de construcții, cu care și-a ridicat o casă nouă. Țăranul muncitor Petre Banu a valorificat 1.000 kg de grîu și 1.600 kg de porumb, iar Mihai Ghimpe 2.000 kg de porumb, cumpărîndu-și materiale de construcții, îmbrăcăminte, încălțăminte etc.

Ca urmare a acestei activități desfășurate de cooperativă în cursul anului trecut, încă 120 de țărani muncitori au devenit cooperatori. In prezent, cooperativa are 1.900 de membri, cu un fond social vărsat de aproape 150.000 lei.

Studiind cu atenție documentele celui de al doilea Congres al partidului, colectivul de muncă al cooperativei noastre și-a putut da și mai bine seama de sarcinile importante ce revin cooperativei în lupta pentru continua dezvoltare a schimbului de mărfuri dintre oraș și sat.

Din documentele Congresului, noi am învățat că activitatea cooperativei nu trebuie să se mărginească numai la problemele schimbului de mărfuri. O permanentă preocupare a noastră va trebui să fie și educarea cooperatorilor în spiritul muncii în colectiv. Ne vom strădui să găsim noi forme de popularizare a succeselor gospodăriilor colective din comuna noastră prin care să arătăm cît mai multor țărani muncitori avantajele pe care le aduce cooperarea în producția agricolă.

Hotărîți să ne îmbunătățim activitatea, în lumina învățămintelor desprinse din documentele Congresului partidului, noi sîntem încredințați că în anul acesta vom înregistra noi realizări pe calea dezvoltării și întăririi cooperativei noastre.

Vești de la corespondenți

Premii acordate muncitorilor agricoli fruntași

Zilele acestea, la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, raionul Mizil, a avut loc festivitatea premierii celor mai harnici muncitori agricoli care au adus o importantă contribuție la depășirea planului de producție pe anul trecut cu 18 la sută.

Printre cei 250 de muncitori premiați se află brigadierul Dumitru Roșioru, care a primit suma de 7.000 lei, Ion Popescu, care a primit 6.000 lei, fruntașii în producție Ion Manea, care a fost premiat cu 4.600 lei, Ion Zăinescu cu 3.600 lei și mulți alții.

Muncitorii agricoli, brigadierii, tehnicienii și inginerii din G.A.S. Săhăteni și-au luat cu acest prilej angajamentul ca în anul acesta să muncească mai bine pentru a face să crească și mai mult producția și productivitatea muncii în gospodăria lor.

C. Mirică

Indemn puternic spre noi realizări

In sala căminului cultural din comuna Ponor, raionul Aiud, a avut loc nu de mult o adunare a țăranilor muncitori, în cadrul căreia au fost dezbătute Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. Pe baza celor discutate, țăranii muncitori Aurel Vlad, Ioan Buta, Pavel Stanca, Ilare Petruț și alții au făcut propuneri cu privire la dezvoltarea șeptelului din această comună. Astfel, s-a hotărît ca, începînd de pe acum, un număr cît mai mare de oi turcane să fie schimbate cu oi de altă rasă, a căror producție de lapte și lînă este mai mare.

Iosif Barb

Pentru creșterea producției de struguri

In planul de producție al gospodăriei colective din Jariștea, raionul Focșani, s-a prevăzut ca o porțiune de teren cu vie slab productivă în suprafață de 2 ha să fie desfundată în vederea replantării cu viță de vie „Fetească". Indrumările în acest sens au fost date colectiviștilor din Jariștea de către inginerul Ochioșanu de la secția agricolă a sfatului popular raional Focșani.

Vasile Mușat

Incheie contracte cu statul pentru a cultiva plante tehnice

Anul trecut, țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, au realizat venituri frumoase de pe urma cultivării și livrării către stat a plantelor tehnice. Iată de ce și anul acesta ei încheie contracte cu organizațiile economice ale statului, obligîndu-se să cultive pe suprafețe însemnate de teren diferite plante tehnice, cum sînt sfeclă de zahăr, in etc.

Chiar în primele zile ale acestui an ei au încheiat contracte pentru a cultiva 65 ha cu in și 30 ha cu sfeclă de zahăr. Printre cei care au încheiat contracte se numără țăranii muncitori C. Gherasim, C. Butuc, Gh. I. Sîrbu, I.V. Crăciun și alții.

Doritori să obțină producții cît mai mari la hectar, țăranii muncitori din această comună pregătesc sămînța necesară însămînțărilor și cară bălegarul putred la cîmp spre a îngrășa cu el terenul pe care vor cultiva plantele tehnice.

Tache Vasilache

Premierea gazetelor de perete sătești fruntașe pe țară

Zilele trecute, s-a desfășurat în Capitală o consfătuire a colegiilor de redacție ale gazetelor de perete sătești, ținută cu prilejul închiderii primului concurs pe țară al gazetelor de perete de la sate.

Așa după cum s-a putut vedea în cadrul expoziției deschise în București, cele mai multe dintre gazetele de perete sătești au devenit adevărate tribune ale opiniei țărănimii noastre muncitoare. Folosind o formă variată și atractivă, gazetele de perete au mobilizat masele țărănimii noastre muncitoare în lupta pentru înflorirea gospodăriilor agricole colective, înființarea de noi întovărășiri agricole, mărirea producției agricole la hectar și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Cu prilejul consfătuirii, s-a făcut o adîncă analiză a activității colegiilor de redacție ale gazetelor de perete sătești, scoțîndu-se în evidență sarcinile ce le revin în lumina documentelor celui de al doilea Congres al partidului. Totodată, consfătuirea aceasta a constituit pentru colegiile de redacție ale gazetelor de perete un minunat schimb de păreri asupra îmbunătățirii activității lor pe viitor.

La sfîrșitul consfătuirii, au fost înmînate numeroase premii și mențiuni care constau din aparate de radio, patefoane, truse de desen, colecții de cărți etc. Premiul I s-a decernat gazetei de perete „Agrotehnica" a G.A.S. Ițcani, regiunea Suceava, și gazetei de perete „Flacăra" din comuna Brateiu, regiunea Stalin; premiul II, gazetei de perete „Drum Nou" a G.A.C. „V. I. Miciurin" Jimbolia, regiunea Timișoara și gazetei de perete „Tractorul Roșu" a S.M.T.-ului Niculești-Jianu, regiunea Galați; premiul III a fost decernat gazetelor de perete „Avîntul" comuna Maglavit, regiunea Craiova, „Drumul lui Lenin" a G.A.C. Segarcea, regiunea Craiova, „Zorile Socialismului" a comunei Intorsura Buzăului, regiunea Stalin și „Cetățeanul" a comunei Dărăști, regiunea București.

S-au acordat și 10 mențiuni.

Efectuarea recensămîntului populației

Prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri s-a fixat ca anul acesta — și anume la 21 februarie — să se efectueze recensămîntul populației, care are ca sarcină principală asigurarea înregistrării complete a populației și obținerea unor date reale și autentice cu privire la numărul și structura populației.

De la ultimul recensămînt al populației din 25 ianuarie 1948, în economia țării noastre au avut loc însemnate transformări revoluționare: au fost naționalizate principalele mijloace de producție; s-a dezvoltat într-un ritm rapid industria; au apărut noi ramuri industriale; a crescut considerabil numărul muncitorilor; a fost lichidat șomajul, a apărut și s-a lărgit sectorul socialist în agricultură, etc. Toate acestea au dus la schimbări esențiale în structura populației, schimbări care nu pot fi cunoscute și analizate, decît pe baza unui nou recensămînt, care va contribui la rezolvarea unor probleme de importanță națională.

Inregistrarea populației se va face prin întrebări directe puse de către recenzori fiecărei persoane, la domiciliu și nu la locul de muncă. Unitatea de înregistrare o constituie familia, adică totalitatea persoanelor legate prin relații de rudenie și care locuiesc împreună și consumă din același buget. Răspunsurile obținute de recenzori din partea persoanelor se trec în fișa de recensămînt care cuprinde întrebări de identificare (adresa, numele și pronumele), cu caracter demografic (sex, vîrstă, stare civilă), referitoare la cetățenie, naționalitate și limba maternă, nivelul de instruire, etc.

Spre deosebire de recensămintele din trecut efectuate în țara noastră, fișa de recensămînt nu cuprinde întrebări referitoare la situația materială a recenzaților. Datele obținute prin recensămînt se folosesc numai ca material statistic; ele rămîn secrete, iar păstrarea secretului este garantată de stat.

Efectuarea înregistrării populației va dura 4 zile la orașe și 6 zile la sate.

Colțul inovatorului

Perfecționarea bancului de etalonat pompe de injecție

Mecanicul inovator Marin Ștefan de la C. M. Tecuci, lucrînd la bancul de etalonare a pompelor de injecție.

După cum se știe, după recondiționare, pentru a exista garanția că pompele de injecție debitează o cantitate uniformă de motorină, aceste organe ale motorului sînt verificate pe bancul de încercat și rodat.

In cazul cînd elemenții de pompă debitează neuniform motorina — și acest fenomen negativ nu este descoperit prin operația de rodaj — motorul nu va funcționa perfect în timpul lucrului, ci se va defecta cauzînd mari greutăți. Pentru a perfecționa bancul pentru etalonat pompe de injecție K.D.-35, mecanicul Marin Ștefan de la centrul mecanic Tecuci i-a introdus o serie de dispozitive. Iată în ce constă inovația tov. Marin Ștefan:

Spre deosebire de bancul vechi, la care variația de turație era foarte anevoioasă, dispozitivul conceput este format din două discuri (dintre care unul conic fixat pe axul electromotorului, iar al doilea cilindric, fixat pe axul antrenat al dispozitivului de variație al turației). Discul cilindric are montată la periferia sa pe partea frontală o bandă de ferodou, care în timpul funcționării vine în contact cu periferia discului conic de pe electromotor.

Prin deplasarea radială a axului antrenat față de axul antrenor al electromotorului, se obțin măriri sau micșorări de turație la axul antrenat.

Pentru ca motorina din corpul pompei de injecție să aibă presiunea normală, conform normelor tehnice în vigoare (adică presiune de 0.4—0,7 kg pe cm.p.) pe banc s-a montat o pompă de alimentare ce este acționată de un ax cu camă, montat pe două lagăre cu rulmenți și acționată cu ajutorul unei curele de piele de la partea posterioară a axului electromotorului.

Acest sistem de alimentare a pompei de injecție ce este supusă la probă pe banc, diferă de asemenea de vechiul banc, la care alimentarea se făcea pe principiul „prin cădere". Atît dispozitivul de variație a turației, cît și pompa de alimentare cu dispozitivul ei, se găsesc montate pe platforma de jos a bancului, la un loc cu electromotorul, — așa cum se vede în fotografia alăturată.

Montîndu-se pompa de alimentare la partea inferioară a bancului, rezervorul de motorină care la bancul vechi se afla montat sus, a fost plasat sub platforma de jos a bancului, într-un loc mai accesibil. Totodată a fost schimbată și poziția filtrului Bosch, dintre pompa de alimentare și pompa de injecție.

Dispozitivul de variație a turației dă posibilitate muncitorului care lucrează la banc să cunoască turația pompei ce se reglează și numărul de ture obținute, din momentul începerii probei, pînă la un moment dat.

Care sînt avantajele acestei inovații?

Prin modificările făcute s-a obținut:

a) verificarea temeinică a calității pompelor de injecție K.D.-35 recondiționate, datorită controlului riguros al reglării și rodării corecte a pompelor, conform normelor tehnice în vigoare.

b) Manipularea ușoară și rapidă a dispozitivului de variația turației.

c) Eliminarea defecțiunilor frecvente ivite la dispozitivul de variația turației și a timpilor morți cauzați de aceste defecțiuni.

d) Evitarea erorilor ce se făceau la vechiul banc în operațiile de reglare și control al pompelor de injecție K. D.-35.

Perfecționarea bancului pentru etalonat pompe de injecție K.D.-35 prin adaptarea dispozitivelor arătate mai sus poate și trebuie făcută în oricare centru mecanic și S.M.T., în scopul verificării temeinice a calității tehnologice și trainiciei pompelor de injecție.

Ing. CORNELIU APAVALOAIE
Direcția generală a centrelor mecanice din Ministerul Agriculturii

Ce avantaje au producătorii agricoli care încheie contracte cu statul pentru creșterea viermilor de mătase

Pentru a cunoaște foloasele ce le au încheind contracte pentru a crește viermi de mătase, mai mulți țărani muncitori s-au adresat redacției cu rugămintea de a le da lămuriri în această privință. In cele ce urmează, răspundem acestei cerințe.

După cum se știe, creșterea viermilor de mătase constitue o veche îndeletnicire, care an de an este îmbrățișată de un număr tot mai mare de țărani muncitori, îndeosebi de femei și tineret. Dacă în trecut această îndeletnicire nu se bucura de nici un fel de sprijin și atenție, astăzi, datorită aplicării măsurilor de cointeresare materială luate de partid și guvern, crescătorii de viermi de mătase care încheie contracte cu unitățile economice ale statului, în afară de veniturile însemnate ce le dobîndesc de pe urma producției livrate, se bucură și de o serie de alte avantaje economice, primind totodată și sprijin pe linia organizării producției.

Așa cum prevede Hotărîrea guvernului din 5 februarie 1955, privind creșterea viermilor de mătase, producătorilor agricoli cu gospodării individuale, școlilor și diferitelor așezăminte li se va plăti pentru gogoșile verzi predate rezultate din întreaga cantitate de sămînță primită, următoarele sume de bani la kilogram: pentru gogoșile verzi calitatea I, 30 lei, pentru cele de calitatea a II-a, 9 lei, iar pentru cele de calitatea a III-a, 2,50 lei. In cazul cînd crescătorii predau numai gogoșile verzi rezultate din 50 la sută din cantitatea de sămînță, pentru partea de gogoși rămasă crescătorului se reține costul seminței, al hîrtiei și al dezinfectantului, iar pentru gogoșile predate crescătorul primește pentru 1 kg de gogoși de calitatea I 24 lei, de calitatea a II-a, 7 lei, iar pentru gogoșile verzi de calitatea a III-a 2 lei.

In scopul cointeresării materiale a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole de a crește cît mai mulți viermi de mătase, hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede ca aceste unități agricole socialiste să primească pentru gogoșile de mătase verzi rezultate din întreaga cantitate de sămînță cîte 40 lei pentru fiecare kilogram de gogoși calitatea I, cîte 12 lei pentru cele de calitatea a II-a și 3,50 lei pentru cele de calitatea a III-a.

Avantaje deosebite se acordă crescătorilor care predau gogoși verzi de mătase pentru reproducție din rasa galben european centurat. Aceștia vor primi prețuri majorate cu 10 la sută față de prețurile stabilite pentru gogoșile de mătase industrială specificate mai sus, iar cei care predau gogoși din rasele auriu chinez, alb chinez, alb european și alb steric vor primi prețuri majorate cu 20 la sută. Pentru viermii de mătase destinați producerii setolinei se va plăti prețul de 12 lei pentru fiecare kilogram.

Crescătorii de viermi de mătase se mai bucură și de alte avantaje. Bunăoară, ei pot cumpăra la preț unic de stat, în raport cu cantitatea de gogoși de mătase verzi calitatea I livrată, următoarele cantități de bumbac fire: pentru 1 kg de gogoși verzi calitatea I, țăranii muncitori cu gospodării individuale, asociațiile de crescători și diferitele așezăminte vor putea cumpăra cîte 200 g de fire de bumbac, iar gospodăriile colective și întovărășirile agricole, cîte 250 g de fire de bumbac.

Crescătorii care contractează predarea de viermi de mătase pot cumpăra cîte 80 g de fire de bumbac pentru fiecare kilogram de viermi de mătase predați.

In afară de faptul că li se va pune la îndemînă în mod gratuit sămînța de viermi de mătase înviată de către agenți autorizați, precum și hîrtia și dezinfectanții necesari, crescătorii mai primesc tot în mod gratuit frunză din duzii statului, pentru a asigura astfel hrana necesară viermilor de mătase. De asemenea, ei vor mai primi din partea organelor de specialitate tot sprijinul pentru a putea face cît mai bine lucrările de creștere și îngrijire a viermilor de mătase.

In aceste zile, se desfășoară acțiunea de încheiere a contractelor în vederea creșterii viermilor de mătase. Organele Ministerului Industriei Ușoare încheie contracte cu producătorii agricoli pentru producerea și livrarea de gogoși de mătase industrială, cele ale Ministerului Agriculturii și Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. pentru gogoși de mătase pentru reproducție, iar cele ale Ministerului Industriei Chimice pentru viermi de mătase în scopul producerii firelor chirurgicale (setolina). Este în interesul producătorilor agricoli, al unităților socialiste din agricultură, al școlilor și al altor așezăminte să încheie contracte cu statul pentru creșterea a cît mai mulți viermi de mătase, putînd astfel să-și sporească în mod simțitor veniturile.

Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 și 27 ianuarie

Vremea călduroasă la început se va răci ușor la sfîrșitul intervalului. Cerul rămîne schimbător, mai mult acoperit în nordul țării unde vor cădea ploi slabe. Vîntul va sufla potrivit, cu ușoare intensificări temporare în nord. Temperatura aerului se menține ridicată, numai la sfîrșitul intervalului va scădea ușor. Ceață locală se va produce noaptea și dimineața. Solul va rămîne umed și dezghețat. Timp favorabil dezvoltării precoce a vegetației.

Stăvilirea eroziunii solului în podgoria Dealu Mare

Eroziunea solului este foarte frecventă la noi în ţară în regiunile cu relief accidentat. Prin spălarea şi transportarea stratului de pămînt roditor de la suprafaţă de către apele provenite din precipitaţii ce au o repartiţie neuniformă în timp şi un caracter torenţial, procesul de eroziune a solului pe terenurile situate în pantă aduce mari pagube economiei naţionale.

Renumita podgorie „Dealu Mare" a avut mult de suferit în anii care au trecut de pe urma exploatării neraţionale a solului. Intinse suprafeţe au fost părăsite, iar cultura viţei de vie a devenit neeconomică, deoarece terenurile au fost sărăcite în substanţe nutritive, iar stratul arabil s-a pierdut în mare parte. Dat fiind pericolul pe care îl prezintă extinderea fenomenelor de eroziune, în anul 1954 s-a efectuat pentru întreaga regiune „Dealu Mare" un studiu general, privind caracterizarea condiţiilor naturale şi economice în care se află regiunea. Pe baza acestui studiu, s-a trecut la efectuarea sarcinilor de proiectare şi a proiectelor tehnice de execuţie. Două din aceste proiecte au fost aplicate în anul 1955 pe teritoriul G.A.S. „Tudor Vladimirescu" din Valea Călugărească, regiunea Ploeşti: unul pe valea Nucetului, în apropierea oraşului Urlaţi, altul pe valea Nicovani.

Scopul principal urmărit prin lucrările ce s-au efectuat a fost stăvilirea procesului de spălare a solului de către apele provenite din precipitaţii. Pentru realizarea acestui scop, pe cele peste 70 ha de teren destinat amenajării s-a făcut o judicioasă organizare prin care au fost stabilite căile de acces şi de exploatare, împărţirea după pantă, sol şi expoziţie a parcelelor (adică a unităţilor minime de suprafaţă necesare pentru o raţională întreţinere şi exploatare a viţei). In cadrul parcelelor, s-au făcut lucrări de terasare sau canale de coastă în funcţie de pantă. Pe pante mai mici de 15 la sută, uniforme, fără ogaşe şi pericol de alunecare, s-au construit canale de coastă; pe pantele mai mari de 15 la sută s-au făcut terase cu lăţime constantă şi înălţime variabilă, cu taluze în creste. S-au mai construit, pe şantierul din Urlaţi, bazine de beton pentru a capta apa din precipitaţii şi a asigura stropitul viţei la timp şi fără cheltuieli de transport din vale sau de la mari depărtări.

Deoarece acest gen de lucrări constituie un început în ţara noastră, e bine să fac cîteva observaţii, întrucît la executarea lucrărilor s-au făcut simţite unele deficienţe atît în organizarea muncii, cît şi în felul în care s-au executat lucrările.

Este nevoie ca pe viitor proiectele să ţină mai mult seama de condiţiile concrete ale terenului, pentru a se evita schimbările repetate ale soluţiilor tehnice şi ale nepotrivirilor între proiect şi teren, aşa cum s-a întîmplat cu cele două şantiere.

Este bine să fie tratate separat parcelele care, deşi au aceeaşi pantă, totuşi, datorită expoziţiei sau vegetaţiei, se prezintă în diferite grade de eroziune, deoarece nu este economic a se face lucrări costisitoare pe porţiuni de teren erodate puternic pînă la roca mumă. Aceste porţiuni pot primi altă întrebuinţare.

Este necesară extinderea pe o scară mai mare a mecanizării lucrărilor, pentru ca în felul acesta lucrările să se execute într-un timp mai scurt, economisindu-se forţă de muncă şi materiale, fapt care sporeşte rentabilitatea lucrărilor. Se ştie că gréderele şi screperele nu pot lucra pe terenuri prea accidentate. Insă prin adaptări şi îmbunătăţiri ce se pot face maşinilor, se poate mări sfera lor de acţiune. Adaptarea unei lame de greder în faţa tractorului S. 80 ar face posibilă terasarea mecanică pe pante mai mari de 20—25 grade, ceea ce ar însemna mari economii de fonduri şi amenajarea unor suprafeţe mai mari.

Imbunătăţirea organizării muncii pe baza formării unor echipe închegate de muncitori, a îndrumării şi controlului pe şantier în scopul respectării prevederilor tehnice ar asigura lucrării atît continuitatea în execuţie, cît şi o bună calitate. In această privinţă, pe şantierul citat s-a constatat o mare fluctuaţie a muncitorilor, ceea ce a dus la necontinuitatea şi uneori la executarea necorespunzătoare a lucrărilor. Neasigurarea de echipe de muncitori permanenţi pe toată durata şantierului a atras după sine stagnări mai ales în perioadele optime pentru efectuarea lucrărilor (iunie, iulie, august, septembrie) şi s-a răsfrînt asupra costului lucrărilor.

De asemenea, este de recomandat ca, în funcţie de numărul de muncitori, parcelele să fie executate în întregime şi în timpul cel mai scurt posibil, deoarece caracterul ploilor fiind torenţial, se întîmplă de multe ori ca acestea să surprindă lucrarea neterminată, ceea ce duce la pierderi mari de sol şi la noi cheltuieli. Din acelaşi motiv nu este recomandabil ca lucrarea să se înceapă de la mijlocul parcelei sau de jos în sus. Din cauza aceasta, în perioada mai-iunie, lucrările au fost refăcute după fiecare ploaie.

Lucrările de finisare şi corectare care s-au făcut pe întreaga suprafaţă dau acum posibilitatea să se combată scurgerile de suprafaţă, iar terenurile să devină bune pentru cultivarea viţei de vie.

Succesul lucrărilor însă depinde de îngrijirile pe care trebuie să le primească de acum înainte aceste lucrări din partea gospodăriei, mai ales în timpul celor doi ani de stabilizare şi fixare a lor (1956-1957). In acest timp, vor trebui controlate parcelele începînd din primăvară, după topirea zăpezii, pînă toamna tîrziu, şi luate toate măsurile pentru repararea şi întreţinerea lor. Canalele trebuie desfundate, buruienile ce ar împiedica dezvoltarea amestecului de ierburi pentru fixare a taluzelor vor trebui să fie cosite, perdeaua de cumpănă şi culisele de arbori şi arbuşti să fie prăşite ori de cîte ori va fi nevoie, canalele de alimentare a bazinelor pentru stropit să fie bine întreţinute.

Toate aceste măsuri menite să asigure succesul lucrării se pot face cu minimum de cheltuieli, cu condiţia să fie executate la timp. De felul cum vor fi întreţinute aceste lucrări va depinde consolidarea lor şi posibilitatea ca gospodăria „Tudor Vladimirescu" să aibă din nou la dispoziţie un teren bun pentru extinderea culturii viţei de vie.

ION NIŢU

La cursul agrozootehnic de la G.A.C. Stilpu

Numeroşi colectivişti de la G.A.C. „A. A. Jdanov" din comuna Stilpu, raionul Buzău, urmează cu regularitate la cursul agrozootehnic din cadrul gospodăriei, unde capătă cunoştinţe preţioase pentru activitatea lor.

In fotografie: un aspect din timpul cursului. Tehniciana Eugenia Răducan predă colectiviştilor lecţia „Cum se face semănatul culturilor prăşitoare şi producerea de porumb hibrid".

Colectiviştii din satul Radu Vodă şi-au întocmit planul de producţie

Cu ocazia întocmirii planului de producţie pentru anul 1956 colectiviştii din satul Radu Vodă, raionul Lehliu, regiunea Bucureşti, au făcut propuneri importante privind mărirea producţiei de cereale şi dezvoltarea ramurilor anexe ale gospodăriei colective. Adunarea generală care a avut loc în vederea fixării obiectivelor planului de producţie pentru anul în curs, a aprobat aceste propuneri, care prevăd printre altele, însămînţarea întregii suprafeţe de porumb în cuiburi aşezate în pătrat, folosirea îngrăşămintelor naturale şi chimice pe suprafeţe mari, folosirea pe scară largă a mijloacelor mecanizate la însămînţarea, întreţinerea culturilor şi recoltat etc. Aceasta va asigura creşterea producţiei în medie, la porumb cu 500 kg. la hectar, la grîu cu 200 kg. la hectar, la floarea-soarelui cu 100 kg. la hectar etc. Pentru dezvoltarea ramurilor anexe planul de producţie al gospodăriei prevede sporirea numărului vacilor de lapte cu 10, al oilor fătătoare cu 70, al scroafelor de prăsilă cu 10, al păsărilor cu 2.100 etc. De asemenea se prevede mărirea producţiei de lapte cu 100 litri de fiecare vacă furajată şi cu 10 litri de fiecare oaie. In acest scop, colectiviştii vor însiloza anul acesta o cantitate mult mai mare de nutreţ decît anul trecut, iar pentru hrănirea raţională a vitelor vor introduce asolamentul de fermă şi conveerul verde.

In gospodărie se vor construi: o magazie de cereale de 40 de vagoane, 2 pătule pentru porumb cu o capacitate de 35 vagoane, un garaj pentru autocamion, un coteţ pentru raţe, 3 silozuri cu o capacitate de 120 tone, precum şi altele.

Noi staţiuni de maşini şi tractoare

Anul acesta, în marile regiuni producătoare de cereale — Galaţi, Constanţa, Craiova, Timişoara, Bucureşti şi altele vor fi terminate construcţiile altor 17 S.M.T.-uri noi, care vor fi înzestrate fiecare cu zeci de tractoare şi maşini agricole.

Pînă la 1 iulie vor intra în producţie, cu întreaga lor capacitate de lucru, noi staţiuni de maşini şi tractoare la Fibiş, Variaş, Fraldorf, Berzovia şi Topolovăţ, regiunea Timişoara, Sihlea, regiunea Ploeşti, Agnita, regiunea Stalin, Cotuşca, regiunea Suceava şi Lăzarea, Regiunea Autonomă Maghiară, iar pînă la 1 octombrie noile S.M.T.-uri din Padina, regiunea Ploeşti, Horia, regiunea Bucureşti, Bechetu, regiunea Craiova, precum şi cele din Măxineni şi Jirlău, regiunea Galaţi. Vor mai lua fiinţă staţiuni de maşini şi tractoare şi la Bereşti şi Pechea, regiunea Galaţi şi Erghevita, regiunea Craiova.

Multe din noile S.M.T.-uri vor intra parţial în funcţiune chiar în primăvara acestui an.

Creşte numărul întovărăşirilor zootehnice

De curînd, 18 familii de crescători de oi din satul Laz, raionul Sebeş, regiunea Hunedoara, au constituit o întovărăşire zootehnică cu 130 de oi. Primii care au făcut cereri de înscriere în întovărăşirea zootehnică au fost comunistul Vasile Romoşan, crescătorul fruntaş Petru Faur, Dumitru Faur, Traian Tîrlea şi alţii.

In prezent, în cele 103 întovărăşiri zootehnice din regiunea Hunedoara, 4367 familii de ţărani muncitori cresc 32.128 oi.

Pentru extinderea experienţei mecanizatorilor fruntaşi

In anul ce a trecut, urmînd îndemnul Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiţă, şef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Timişoara, peste 600 de mecanizatori din cele 30 de S.M.T.-uri ale regiunii Constanţa au desfăşurat larg întrecerea socialistă, pentru a realiza cu fiecare tractor, fără reparaţii, un volum anual de lucrări echivalent cu 1.000 de hantri.

Dintre aceştia, 40 de tractorişti au reuşit nu numai să îndeplinească, dar să şi depăşească cifra de 1.000 de hantri. Organizîndu-şi bine lucrul şi folosind pe scară largă metodele înaintate de exploatare raţională a utilajului, îngrijindu-şi maşinile în mod exemplar, aceşti vrednici tractorişti au contribuit la obţinerea unor recolte bogate pe ogoarele gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole şi ale ţăranilor muncitori din sectorul individual.

Experienţa mecanizatorilor care în 1955 au realizat 1.000 de hantri constituie o dovadă în plus că este pe deplin posibil să se execute un volum cu mult mai mare de lucrări cu fiecare tractor decît cel executat în anii trecuţi.

Spre a îndeplini cu cinste sarcinile pe care Directivele Congresului al II-lea al partidului le pun în faţa mecanizatorilor, de a extinde într-o cît mai mare măsură mecanizarea muncilor agricole şi a se realiza un cît mai mare volum de lucrări pe tractor, este necesar ca această experienţă să fie studiată şi însuşită cu atenţie de către tractoriştii din toate S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat.

Redăm mai jos cîteva aspecte din munca unor mecanizatori de la S.M.T. Hagieni şi S.M.T. Castelu, regiunea Constanţa, în care se arată cum au reuşit ei să folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole ce le-au fost repartizate.

Prin îngrijirea exemplară a tractorului

Pe tractoristul Ilie Neagu de la S.M.T. Castelu, regiunea Constanţa, unul dintre mecanizatorii care au reuşit să realizeze 1000 hantri în 1955, l-am găsit, zilele trecute, în atelierul mecanic al staţiunii lucrînd la reparaţia tractoarelor, în cadrul postului montaj. Cu ajutorul podului rulant, tocmai centra motorul la şasiul unui tractor K.D. 35.

Am privit mai bine de un ceas cum lucra. La fixarea rezervorului de combustibil, a tijelor de comandă a tractorului, a echipamentului electric ori a tobei de eşapament controla cu grijă fiecare piuliţă, fiecare şurub. Numai după ce se convingea că fiecare piesă este bine asamblată, trecea la altă lucrare.

In pauza de la prînz, cînd am putut să stăm de vorbă mai pe îndelete, Ilie Neagu mi-a spus:

— Organizarea muncii pe ansamble ne-a ajutat mult să grăbim ritmul reparaţiilor. Acum, mai avem în lucru 8 tractoare şi vom putea raporta serviciului regional S.M.T. că sîntem gata să pornim pe ogoare. Apoi a adăugat: Noi, la postul pe ansamble nr. 11 — unul din posturile-cheie în aplicarea metodei pe ansamble — ne-am străduit să fim permanent în pas cu ceilalţi mecanici şi tractorişti care repară diferite piese şi organe de maşini. Nu numai că ne-am îndeplinit, dar ne-am şi depăşit de cele mai multe ori sarcinile zilnice. Am căutat să lucrăm în aşa fel, încît mecanicul controlor şi comisia de recepţie să nu găsească nici un fel de greşeli de montaj. Numai aşa putem fi siguri că tractoarele noastre — dacă vor fi şi bine îngrijite — vor funcţiona în brigadă fără nici un fel de defecţiuni...

L-am întrebat pe tov. Neagu în ce măsură buna reparare a tractorului şi respectarea regulilor de întreţinere l-au ajutat să-şi îndeplinească angajamentul de a realiza în 1955 1.000 de hantri fără reparaţie.

— Pot spune că m-au ajutat în procent de cel puţin 80 la sută, mi-a răspuns el hotărît. Eu, şi în anii trecuţi mi-am întreţinut bine tractorul şi maşinile agricole cu care lucrez. Dar în 1955 am aplicat o serie de metode pe care le-am învăţat numai citind cît mai multe din experienţa mecanizatorilor sovietici şi a mecanizatorilor fruntaşi din ţara noastră. Am început să mă preocup în mod deosebit de îmbunătăţirea îngrijirilor tehnice a motorului după ce a fost, cu brigada sa, în regiunea noastră Eroul Muncii Socialiste Vasile Voichiţă, şef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare. Totodată, urmînd îndemnul tov. Voichiţă, m-am hotărît să depun tot interesul ca, împreună cu tovarăşii din brigada noastră, să-i ajutăm pe colectiviştii din comuna Cuza Vodă să dobîndească sporuri cît mai mari de recoltă. In şedinţa organizaţiei de bază P.M.R. ce a urmat acestei consfătuiri, ca şi alţi mecanizatori m-am angajat să urmez îndemnul tov. Voichiţă de a executa 1.000 de hantri. Am reuşit să realizez nu numai 1.000, ci 1.116 hantri. Tov. Gongea Nicolae, tot din staţiunea noastră, a executat şi el 1.027 hantri, iar ceilalţi tractorişti din brigada noastră, între 800—900 hantri.

Despre modul cum şi-a organizat munca şi îndeosebi cum îşi întreţine tractorul şi maşinile agricole, tov. Neagu Ilie nu mi-a mai spus prea multe lucruri. Era limpede că nu-i place să vorbească el însuşi despre succesele obţinute. In schimb, despre aceasta, am aflat o serie de amănunte preţioase de la mecanicul de sector Bălan Gheorghe, care în 1955 a acordat asistenţă tehnică brigăzii a doua, din care face parte şi Ilie Neagu.

Am aflat, astfel, că tov. Ilie Neagu face alimentarea tractorului numai cu carburanţi bine filtraţi. La pompa de injecţie şi la regulatorul tractorului, el schimbă uleiul din 20 în 20 de ore, ceea ce face ca piesele să nu se uzeze. In plus, s-a obişnuit să controleze de 2 ori pe zi nivelul de ulei din baia motorului. De cîte ori e nevoit să oprească tractorul în brazdă, nu uită niciodată să verifice toate locurile de îmbinare şi de fixare a diferitelor ansamble. După 10 ore de funcţionare a tractorului, spală cu motorină filtrul de aer, evitînd astfel uzura cămăşilor şi pistoanelor motorului. Alimentarea sistemului de răcire o face numai cu apă curată. Seara, după terminarea lucrului şi după alimentarea motorului cu motorină pentru a doua zi, îşi aşează tractorul pe un loc înclinat, încît dimineaţa, înainte de a porni în brazdă, să poată elimina reziduurile aşezate pe fundul rezervorului de motorină. După ce tractorul execută cîte 80 de hantri, Ilie Neagu controlează cu grijă segmenţii. De altfel, în 1955 a executat 400 hantri fără să fie nevoie a înlocui segmenţii.

Datorită acestor procedee, tractoristul Ilie Neagu nu numai că a realizat anul trecut cel mai mare număr de hantri dintre toţi mecanizatorii de la S.M.T. Castelu, dar a obţinut şi economii de motorină, ulei şi piese de schimb care se ridică la peste 12.000 lei.

...Pe inserate, cînd am plecat de la atelierul mecanic al staţiunii, Ilie Neagu, împreună cu tovarăşii săi, tocmai terminase de montat încă un tractor.

— Ne-am pregătit maşinile în condiţii cu mult mai bune ca anul trecut — îmi spuse el. De cum se vor zvînta ogoarele, vom porni la lucru cu forţe sporite. Sîntem hotărîţi să îndeplinim cu cinste sarcina trasată de Directivele Congresului al II-lea al partidului, ca în noul cincinal să executăm un volum mai mare de lucrări cu fiecare tractor, să convingem cît mai mulţi ţărani muncitori de foloasele lucrării pămîntului în comun şi cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Noi cei din brigada a II-a, ne vom strădui să fim fruntaşi în îndeplinirea acestor mărețe sarcini.

AL. RAICU

Aşa lucrează brigada a 18-a

Dintre cei 10 mecanizatori de la S.M.T.-Hagieni, regiunea Constanţa, care în anul 1955 au executat peste 1.000 hantri pe fiecare tractor fac parte şi tovarăşii Ion Istudor, Nicolae Pasăre, Constantin Budu, Constantin Mocănescu şi Ion Gogoase, toţi din brigada a 18-a, condusă de tov. Vasile Muşat.

In anul 1955 fiecare dintre aceşti mecanizatori a avut planificat să execute cîte 521 de hantri. Tov. Istudor a realizat însă 1.133 hantri, iar ceilalţi membri ai brigăzii între 1.038—1.102 hantri.

Realizarea a peste două planuri anuale de către brigada a 18-a a ajutat în mare măsură S.M.T.-ul Hagieni să îndeplinească prevederile primului plan cincinal încă de la 22 august, iar pe colectiviştii din comuna Hagieni, să obţină importante sporuri de recoltă la hectar.

Gospodăria colectivă din Hagieni este una dintre unităţile agricole socialiste din raionul Feteşti cu o importantă suprafaţă arabilă. Anul trecut, mecanizatorii din brigada a 18-a au executat în această gospodărie colectivă nu numai lucrările de arat şi însămînţat, ci şi lucrări de cultivaţie, recoltat, dezmiriştit şi treierat. De asemenea, mecanizatorii brigăzii a 18-a au executat şi unele lucrări în sectorul zootehnic al gospodăriei colective: cositul unor mari suprafeţe cultivate cu fîn şi ierburi perene, tocarea cu maşini speciale a zeci de tone de furaje ce au fost însilozate etc.

Succesele dobîndite de brigada tov. Vasile Muşat se datoresc în primul rînd creării condiţiilor bune de lucru şi organizării temeinice a muncii.

Inainte de a porni pe ogoarele gospodăriei colective, brigada a fost dotată cu un minim de piese de schimb şi materiale, cu o cisternă mobilă pentru păstrat carburanţii, precum şi cu un număr suficient de alte anexe de exploatare. In casa de cîmp a brigăzii pot fi văzute cărţi, jocuri de şah, aparate de radio cu galenă etc. Pe pereţii vagonului-dormitor sînt aşezate, înaintea fiecărei campanii agricole, graficele de producţie în care sînt înscrise realizările fiecărui tractorist.

Membrii brigăzii a 18-a s-au străduit neîncetat să-şi ridice nivelul cunoştinţelor profesionale. Nici unul dintre ei nu a absentat la vreo lecţie din cadrul cursurilor profesionale organizate în timpul iernii; la lucrările de reparaţii executate după metoda pe ansamble, ei s-au specializat să repare bine diferite organe de maşină.

Incepînd lucrările din campania de primăvară, cu ajutorul mecanicului Lalici Mihai, tractoriştii din brigada a 18-a au alcătuit felurite cupluri de maşini, pe care, folosindu-le cu pricepere, au obţinut mari randamente la hectar. Astfel, au alcătuit cupluri de două semănători, de cultivator-semănătoare şi grapă, cuplu de două pluguri cu ramă pentru dezmiriştit etc.

La lucrările de arat, semănat, discuit, cultivat, prăşit etc. ei au folosit metoda graficului orar, care i-a ajutat să utilizeze din plin fiecare minut bun de lucru.

O mare atenţie au dat mecanizatorii brigăzii a 18-a bunei întreţineri a tractoarelor şi maşinilor agricole. De exemplu, pentru a filtra motorina în cele mai perfecte condiţii de curăţenie, au aplicat o importantă inovaţie făcută de mecanicul cu exploatarea, Ion Antonovici. Această inovaţie constă în aceea că fiecare tractor din brigadă — ca, de altfel, toate tractoarele staţiunii — este dotat cu o pompă centrifugală, cu ajutorul căreia alimentarea cu motorină se face direct din remorca-cisternă în rezervorul tractorului, prin intermediul unui furtun şi al unui filtru special. Operaţia de alimentare se face fără nici un efort fizic din partea tractoriştilor, deoarece pompa este acţionată de motorul tractorului.

Membrii brigăzii a 18-a au dezvoltat pe scară largă întrecerea socialistă în scopul realizării a 1000 de hantri anual. Ca urmare, în brigada a 18-a normele zilnice au fost depăşite cu regularitate, iar cîştigurile mecanizatorilor au sporit cu mult faţă de anii trecuţi. Zilele trecute, ei au primit premii anuale între 4—5000 lei pentru depăşirea planului de producţie, întreţinerea utilajului în bune condiţii, economii de carburanţi şi pentru realizarea producţiei medii planificate la hectar, în gospodăria colectivă Hagieni.

Pentru a executa un şi mai mare volum de lucrări în 1956, aşa cum prevăd Directivele Congresului al doilea al partidului, mecanizatorii brigăzii a 18-a lucrează în prezent cu sîrguinţă la revizuirea şi repararea tractoarelor şi maşinilor agricole cu care vor lucra în acest an. Ei sînt hotărîţi să folosească întreaga capacitate de lucru a utilajului, să sprijine pe colectivişti să obţină succese şi mai de seamă în primul an al celui de al doilea cincinal, spre a smulge ogoarelor, recolte cu mult mai bogate ca în anii trecuţi.

I. LEŞEANU

Spre noi realizări în munca de cercetare ştiinţifică din agricultură

Infăptuirea obiectivului principal în agricultură în cel de al doilea plan cincinal — creşterea considerabilă a producţiei agricole-marfă şi în primul rînd creşterea producţiei-marfă provenită din sectorul socialist al agriculturii — pune în faţa oamenilor de ştiinţă şi specialiştilor din această ramură probleme noi şi importante pentru a căror rezolvare ei nu trebuie să-şi precupeţească eforturile.

In documentele Congresului partidului se arată că institutele de cercetări ştiinţifice îşi vor organiza activitatea în strînsă legătură cu problemele legate de producţia gospodăriilor agricole socialiste, ale S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole individuale, sprijinind astfel aceste gospodării în introducerea experienţei înaintate şi a realizărilor ştiinţei.

Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. trebuie ca, prin lucrările de experimentare întreprinse de colaboratorii săi, să dea un sprijin puternic celor ce lucrează în practica agricolă în vederea obţinerii de recolte sporite şi de bună calitate la toate culturile.

O sarcină de bază a cercetătorilor din domeniul agriculturii este găsirea mijloacelor tehnice cele mai avansate pentru sporirea continuă a producţiei agricole la unitatea de suprafaţă. In această privinţă, de cea mai mare importanţă este ridicarea producţiei la porumb, a cărui cultură va ajunge în anul 1960 la o suprafaţă de 4.000.000 ha cu o producţie anuală de 8.000.000—9.000.000 tone. Pentru aceasta, este nevoie ca producţia de porumb la hectar să crească de la 1.830 kg la ha (media pe anii 1953-1955) pînă la 2.000—2.200 kg la ha (în anul 1960). In acest sector de activitate, I.C.A.R.-ul a realizat succese de seamă obţinînd în anul 1955 la staţiunile sale o producţie medie de 2.881 kg la ha. Pentru viitor, institutul va acorda o şi mai mare atenţie creării de hibrizi şi soiuri noi de porumb mai productive decît soiurile raionate, mai rezistente la tăciune, la secetă şi la alţi factori nefavorabili şi mai precoce. In vederea obţinerii de recolte bogate, se vor mări suprafeţele cultivate cu seminţe selecţionate şi ameliorate potrivit zonelor de vegetaţie şi condiţiilor specifice de climă şi sol. In gospodării agricole colective, în gospodării agricole de stat, întovărăşiri şi gospodării individuale se va introduce şi generaliza folosirea seminţelor hibride de porumb.

Pe lîngă activitatea de creare a soiurilor noi, I.C.A.R.-ul are în studiu şi găsirea celor mai bune măsuri agrotehnice în cultivarea porumbului, care, o dată intrate în practica largă a agriculturii noastre, vor putea asigura obţinerea de recolte ridicate şi constante. Aceleaşi obiective le are institutul de cercetări agronomice şi pentru sporirea producţiei la celelalte plante de cultură (grîu, secară, orz, ovăz, leguminoase, floarea-soarelui, bumbac, sfeclă de zahăr, cînepă, in de fuior etc.). La cartofi, se urmăreşte obţinerea de soiuri precoce mai productive, rezistente la rîia neagră, la mană şi la viroze, cu un conţinut ridicat de amidon în tuberculi şi adaptate diferitelor regiuni agroclimatice din ţara noastră. La aceasta se adaugă măsurile agrotehnice cele mai favorabile pentru cultură, printre care un rol de seamă îl are plantarea de vară a cartofilor, metodă care a dat foarte bune rezultate pînă în prezent. Se vor folosi în cultura grîului seminţe selecţionate de mare productivitate adaptate diferitelor regiuni agro-geografice, se vor introduce în cultură seminţe de sfeclă de zahăr din soiuri cu procent ridicat de zahăr şi seminţe de floarea-soarelui cu procent mare de ulei, precum şi seminţe de mare productivitate la in, cînepă, bumbac etc.

Toate aceste cercetări vor contribui la realizarea în anul 1960 a unei producţii pe ţară de 15.000.000 tone de cereale, 3.000.000 tone de sfeclă de zahăr, 350.000—400.000 tone de floarea-soarelui, 75.000 tone de in pentru fuior, peste 300.000 tone de cînepă, peste 2.500.000 tone de legume şi peste 3.500.000 tone de cartofi.

Institutul de cercetări agronomice a întreprins lucrări de mare importanţă privind zonarea culturilor agricole în R.P.R., precizînd suprafeţele favorabile fiecărei plante de cultură în funcţie de condiţiile de sol, de climă şi de considerentele economice specifice fiecărei regiuni.

O sursă importantă de sporire a producţiei agricole, în special a producţiei de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar. Suprafaţa arabilă a ţării va trebui să ajungă în 1960 la cca 10.500.000 ha. In acest scop, I.C.A.R.-ul, în colaborare cu alte institute ştiinţifice, va studia punerea în valoare a terenurilor necultivate, recuperarea terenurilor sărăturoase, nisipoase şi mlăştinoase prin lucrări de desecări, irigaţii, indiguiri, desţeleniri etc. Prin aceste lucrări se vor putea reda agriculturii, în următorii 5 ani, 150.000 ha. de sărături în Bărăgan şi în vestul ţării, 100.000 ha din regiunea inundabilă a Dunării, mari suprafeţe desecate în ţara Bîrsei, precum şi o mare parte din terenurile nisipoase din sudul Olteniei, vestul ţării, Bărăgan, sudul Moldovei şi delta Dunării.

De asemenea, în vederea măririi suprafeţelor de cultură, I.C.A.R.-ul are în studiu problema combaterii eroziunii solului pe terenurile agricole, în plantaţii de vii şi pomi fructiferi şi pe nisipuri. Pentru combaterea erodării solurilor şi refacerea fertilităţii lor sînt cercetate diferite metode agrotehnice ca: introducerea îngrăşămintelor organice şi minerale, semănatul porumbului pe pante, aplicarea culturilor în fîşii şi stingerea ogaşelor formate. La acestea se adaugă diferite măsuri hidrotehnice pentru solurile cu pante de la 3 la 15 grade, prin crearea valurilor de pămînt, prin plantaţii şi perdele de protecţie, canale de nivel şi terasarea terenului.

In Directivele Congresului se dă o deosebită atenţie dezvoltării pomiculturii şi viticulturii în ţara noastră. Pentru refacerea şi dezvoltarea patrimoniului pomicol şi viticol, se prevăd replantarea viilor şi livezilor îmbătrînite şi plantarea unor suprafeţe noi cu soiuri valoroase de viţă de vie şi pomi fructiferi pe terenurile cele mai potrivite acestor culturi, din zona dealurilor şi colinelor, pe terasele Dunării şi ale rîurilor. Aceste suprafeţe vor cuprinde în general terenurile nepotrivite pentru alte culturi agricole şi în special pentru cultura cerealelor (în unele porţiuni din Dobrogea, în lunca şi delta Dunării, în sudul Olteniei, sudul Moldovei etc.) Se vor planta 120.000.000 butaşi de viţă altoită şi indigenă şi 20.000.000 de pomi fructiferi.

Pentru realizarea acestui plan de plantări şi pentru obţinerea de recolte ridicate de fructe şi struguri, institutul de cercetări agronomice experimentează la staţiunile sale specializate metodele cele mai bune pentru crearea materialului săditor pomicol şi viticol, studiază problemele legate de înfiinţarea pepinierelor şi şcolilor de pomi şi viţă, la care se adaugă cercetări pentru crearea de soiuri noi, mai productive, de pomi şi arbuşti fructiferi, de portaltoi pomicoli şi viticoli şi de viţe roditoare. De asemenea, sînt luate în studiu regiunile nisipoase pentru cultivarea lor cu viţă de vie şi pomi fructiferi.

Toate aceste lucrări sînt menite să dea o contribuţie însemnată la acţiunea de refacere şi dezvoltare a fondului pomicol şi viticol existent, la obţinerea în următorii zece ani a unei producţii de 1.000.000 tone de fructe şi 1.300.000 tone de struguri.

Dintre pomii fructiferi trebuie să se dea o atenţie mai mare culturii nucului; numărul pomilor plantaţi din această specie va ajunge la 10.000.000. Pentru aceasta, s-a luat în studiu stabilirea celor mai potrivite terenuri pentru cultura nucului, extinderea nucului în perdele de protecţie şi crearea de plantaţii de nuc în lungul canalelor de irigaţie.

O importanţă deosebită se va acorda în cel de al doilea plan cincinal creşterii numărului de animale şi mai ales sporirii productivităţii lor. Una din verigile realizării acestor sarcini constă în dezvoltarea bazei de nutreţ, prin sporirea simţitoare a producţiei de porumb pentru boabe, a culturilor de porumb pentru siloz şi masă verde şi a culturilor de sfeclă de nutreţ şi bostănoase.

In cadrul institutului, se face studiul geobotanic al păjiştilor naturale din R.P.R., în vederea îmbunătăţirii lor şi ridicării productivităţii lor, se studiază cultura şi agrotehnica plantelor anuale de nutreţ irigate sau cultivate în mirişte, se cercetează păşunile degradate prin eroziune şi se delimitează zonele optime pentru dezvoltarea păjiştilor naturale şi a culturii plantelor de nutreţ.

Toate aceste cercetări ştiinţifice sînt completate cu studii economice amănunţite privind ridicarea productivităţii muncii agricole, creşterea rentabilităţii unităţilor agricole socialiste, reducerea preţului de cost al produselor agricole etc. Obţinerea unor succese importante în cercetările ştiinţifice vor constitui o cale eficientă pentru dezvoltarea masivă a agriculturii, pentru ridicarea nivelului de viaţă al poporului muncitor.

Prof. GR. OBREJAN
director adjunct al Institutului de cercetări agronomice al Academiei R. P. R.

Folosirea stufului în construcţiile agricole

In cursul zilei de duminică 22 ianuarie, la gospodăria agricolă colectivă „Nikos Beloiannis" din satul Pasărea, regiunea Bucureşti, a avut loc o consfătuire, urmată de o demonstraţie practică cu tema „Folosirea stufului în construcţiile agricole".

La această consfătuire, organizată de comitetul regional de partid Bucureşti, au luat parte numeroşi preşedinţi ai gospodăriilor agricole colective din cuprinsul regiunii Bucureşti, activişti ai comitetelor raionale de partid, tehnicieni agricoli de la regiune şi raioane, reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, precum şi delegaţi din partea regiunii Craiova.

Luînd cuvîntul, tov. inginer Armand Segal de la Institutul de Proiectări şi Construcţii Agricole a arătat avantajele mari ce se pot obţine prin folosirea stufului ca material de construcţie. El a dat totodată explicaţii practice asupra felului în care gospodăria agricolă colectivă din satul Pasărea construieşte pe bază de stuf un saivan pentru oi. Construirea acestui saivan, a arătat vorbitorul, costă cca 5—6000 lei, ceea ce revine cu mult mai ieftin faţă de folosirea de material lemnos, cărămidă sau altele.

In continuarea consfătuirii, tov. Gheorghe Fericeanu, secretar al comitetului regional P.M.R. Bucureşti, a subliniat sarcinile ce revin comitetelor raionale de partid, organizaţiilor de bază în acţiunea de folosire a marilor cantităţi de stuf existente în cuprinsul regiunii Bucureşti, pentru construcţiile agricole.

A urmat apoi o demonstraţie practică în legătură cu procedeul de construire a unui saivan din stuf. Mulţi dintre participanţi, ca: Gheorghe Apostol, preşedintele gospodăriei colective din comuna I. C. Frimu, raionul Lehliu, Puşcaciu Ion, preşedintele gospodăriei colective din comuna Dascălu-Creaţa, şi alţii, şi-au luat angajamentul ca vor începe în zilele acestea şi în gospodăriile colective din conducerea lor construcţii zootehnice din stuf.

G. ION

Incheierea lucrărilor conferinţei comsomoliştilor şi tinerilor evidenţiaţi în acţiunea de valorificare a pămînturilor înţelenite

MOSCOVA, 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 ianuarie, şi-a încheiat lucrările la Moscova în Marele Palat al Kremlinului, conferinţa comsomoliştilor şi tinerilor care s-au evidenţiat la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Participanţii la conferinţă au discutat rapoartele prezentate de Ivan Benediktov, ministrul Sovhozurilor al U.R.S.S., Vladimir Matkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S. şi Aleksandr Şelepin, secretar al C. C. al U.T.C.L. din Uniunea Sovietică.

Tinerii participanţi la opera de valorificare a pămînturilor au vorbit despre primele lor realizări. In decurs de numai doi ani sovhozurile au arat 13.640.000 de ha de pămînturi înţelenite. Tineretul munceşte cu mult entuziasm. Noile pămînturi au devenit pentru ei locuri scumpe.

In cadrul şedinţei de închidere a conferinţei a luat cuvîntul N. S. Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a dat o înaltă apreciere minunatelor fapte ale tineretului, entuziasmului său în muncă. El a mulţumit tinerilor învingători ai pămînturilor înţelenite pentru îndeplinirea sarcinilor trasate, pentru că au răspuns cu căldură la chemarea partidului comunist.

Participanţii la conferinţă au adoptat în unanimitate un apel adresat tuturor comsomoliştilor şi comsomolistelor, tuturor tinerilor şi tinerelor care valorifică pămînturile virgine şi înţelenite, în care îi cheamă să obţină noi succese în muncă pentru binele patriei.

In apel se spune printre altele:

Fiecare dintre noi consideră că este o mare cinste să participe la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Nu vrem să spunem că pentru noi totul este uşor şi simplu. Noi avem de învins mari greutăţi, de dus o luptă permanentă împotriva forţelor naturii. Dar oamenii care participă la valorificarea noilor pămînturi au caractere tari. Ei nu sînt obişnuiţi să dea înapoi în faţa greutăţilor. Şi nu dau înapoi! Intr-un timp scurt majoritatea tinerilor stabiliţi pe pămînturile înţelenite au devenit minunaţi meşteri ai muncii lor — tractorişti, combineri, crescători de animale, legumicultori, constructori.

Noi ne dăm însă limpede seama că tot ce s-a făcut nu este decît începutul unei opere uriaşe. In primăvara ce vine, pe noile pămînturi trebuie să fie însămînţate peste 30 de milioane de hectare. Datoria noastră este să obţinem o recoltă bogată pe întreaga suprafaţă a pămînturilor desţelenite.

Participanţii la conferinţă cheamă tineretul care valorifică pămînturile înţelenite să introducă pe scară mai largă experienţa înaintată, să facă din fiecare sovhoz, S.M.T. şi colhoz o gospodărie model de înaltă rentabilitate.

In încheiere în apel se spune: Sîntem tineri şi puternici. Putem face mult pentru patria noastră iubită. Să sărbătorim Congresul al XX-lea al Partidului Comunist prin pregătiri exemplare în vederea însămînţărilor de primăvară, prin noi succese în muncă, luptînd pentru întărirea continuă a puterii marii noastre patrii socialiste, pentru victoria comunismului.

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite o expunere a cuvîntării rostite de N.S. Hruşciov la Conferinţa comsomoliştilor şi tinerilor care s-au evidenţiat la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Tovarăşi, a spus N.S. Hruşciov, permiteţi-mi să vă salut în numele Comitetului Central al partidului la chemarea căruia aţi pornit o astfel de acţiune glorioasă cum este valorificarea pămînturilor înţelenite. **(Aplauze furtunoase).** Permiteţi-mi să vă salut şi să vă felicit pentru succesele remarcabile pe care le-aţi repurtat datorită muncii voastre pline de abnegaţie. Se poate spune că sarcina trasată de partid şi guvern în ceea ce priveşte valorificarea pămînturilor înţelenite este în linii mari îndeplinită. Au fost desţelenite nu numai cele 13 milioane de hectare despre care vorbeam în zilele chemării, ci mult mai mult. In prezent, în regiunile de valorificare a pămînturilor înţelenite şi virgine au şi fost arate 30 de milioane de hectare iar în întreaga ţară 33 milioane de hectare. **(Aplauze).**

Aceasta este foarte bine! Dacă noi am fi ales calea valorificării pămînturilor înţelenite prin obişnuita strămutare a oamenilor în noile regiuni, nu ne-ar fi ajuns nici două cincinale pentru valorificarea unei întinderi de pămînt atît de mari. Cînd am dat însă maşinile pentru pămînturile înţelenite şi, punîndu-ne speranţa în inimile voastre înflăcărate, ne-am adresat tineretului şi comsomoliştilor, care au sprijinit activ chemarea partidului, s-a dovedit că această sarcină a fost rezolvată într-un termen scurt fără greutăţi deosebite. **(Aplauze).**

Cred că munca plină de abnegaţie pe care aţi depus-o pentru această cauză nobilă va rămîne întipărită în memoria poporului nostru şi acei tineri, acei comsomolişti care au plecat să muncească pe pămînturile înţelenite, se vor mîndri multă vreme de faptele glorioase săvîrşite în timpul valorificării pămînturilor înţelenite.

Aş dori tovarăşi să vă mulţumesc vouă, să mulţumesc Comsomolului, C.C. a U.T.C.L. din Uniunea Sovietică, tuturor organizaţiilor comsomoliste, sindicale şi de partid care au contribuit la alegerea oamenilor pentru valorificarea pămînturilor înţelenite, să le spun că ei au săvîrşit o faptă glorioasă. In prezent atenţia faţă de pămînturile înţelenite nu trebuie să scadă, această muncă trebuie continuată pentru a valorifica mai bine pămînturile şi a obţine pe aceste pămînturi o bună recoltă.

Oamenii trebuie să prindă acolo rădăcini, iar pentru aceasta este necesar să fie create bune condiţii de trai. Acesta este principalul! Trebuie construite căsuţe bune. Noii veniţi îşi vor dura cămine, vor avea copilaşi. De aceea, directorii staţiunilor de maşini şi tractoare, directorii sovhozurilor, preşedinţii colhozurilor, trebuie să aibă grijă faţă de oameni. Ştiu că a instala bine pe toţi oamenii nu este un lucru atît de uşor, că aici nu ajunge numai dorinţă, că trebuie depuse eforturi mari, totuşi această sarcină trebuie rezolvată.

Aţi citit tovarăşi Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960. Bune Directive nu-i aşa?

Voci din sală: Foarte bune.

N.S. Hruşciov. Toţi oamenii cinstiţi se bucură de aceste Directive: ei văd în ele calea largă pe care partidul nostru şi întregul popor păşesc spre ţelul propus — construirea societăţii comuniste. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Tovarăşi, acesta este un lucru foarte plăcut, deosebit de plăcut pentru noi — oamenii din generaţia matură care am pregătit activ şi am înfăptuit primul cincinal. Noi ştim cum şi-au bătut atunci joc de cincinal economiştii, ziariştii burghezi şi alţii, considerîndu-l drept o fantezie, spunînd că este un caraghioslîc, că din aceasta nu va ieşi nimic. Cum va putea Rusia, pasămite, ţărănească, săracă să înfăptuiască un plan cincinal şi să rezolve sarcinile industrializării ţării.

Noi le-am dat o lecţie. Burghezia s-a convins că cuvintele partidului comunist, cuvintele poporului sovietic, sînt una cu faptele şi acum după publicarea proiectului planului celui de al şaselea cincinal nu s-a mai găsit nici un smintit care să se poată consola cu ideia că planurile noastre ar fi irealizabile. Dimpotrivă, în lumea burgheză se aud voci îngrijorate în legătură cu dezvoltarea economică fără precedent a statului sovietic. Fără îndoială că Uniunea Sovietică va îndeplini cu succes şi acest cincinal. Capitaliştii considerau poporul nostru înapoiat. In prezent însă, la noi sînt mai mulţi ingineri şi tehnicieni decît în oricare din ţările capitaliste. Iar în al şaselea cincinal numărul lor va fi şi mai mare. Şi aceasta îi sperie pe imperialişti, îi sperie faptul că noi am creat cadre proprii.

Iar la noi cadrele sînt foarte bune. Desigur însă, nu trebuie să ne îngîmfăm. Aţi putea spune: Iată întîi se vorbeşte de cadre bune, şi apoi se critică. Adevărat, şi una şi alta sînt juste (aplauze), pentru că într-adevăr cadrele sînt bune. Dar şi cadrele bune trebuie criticate pentru ca ele să devină şi mai bune. Aici nu este nici o contradicţie.

Acum, tovarăşi, să vorbim despre munca noastră viitoare pe pămînturile înţelenite. In prima perioadă, cînd se creau noi sovhozuri, unele gospodării au fost create în pripă şi nu prea bine: au ales prost pămîntul nu numai în ce priveşte cantitatea precipitaţiilor dar şi în ceea ce priveşte gradul de salinitate. Poate că este recomandabil ca în aceste sovhozuri cultivarea cerealelor să fie înlocuită cu creşterea vitelor. Construcţiile care există vor prinde bine şi în acest scop. Dintr-un asemenea sovhoz, statul nu va primi grîu, ci lînă cu firul fin. Oare aceasta este rău? Este foarte bine. Izlazurile care există în aceste sovhozuri şi în plus semănăturile, vor constitui o bază bună pentru dezvoltarea creşterii oilor. Iar grîul poate fi obţinut din alte părţi.

In Siberia răsăriteană, în Orientul Indepărtat, nu vom forţa în prezent dezvoltarea lucrărilor pentru desţelenirea continuă a pămînturilor deşi acolo sînt suprafeţe foarte întinse. In prezent trebuie să dăm posibilitate şi regiunilor populate mai de mult să-şi reînnoiască tehnica cu scopul de a ridica productivitatea ogoarelor.

Aş vrea, totuşi, să spun că în Orientul Indepărtat unde trimitem grîne există pămînturi minunate. Dacă, de pildă, în Cazahstan sînt puţine precipitaţii, în Orientul Indepărtat există un exces de precipitaţii. Ţinutul Krasnoiarsk are o cantitate suficientă de precipitaţii şi aproape că nu cunoaşte secetă. Acolo este însă un alt flagel. Acolo sînt îngheţuri timpurii. Dar cu maşini bune şi în număr suficient se poate lesne lupta împotriva acestui flagel. Trebuie numai să nu scăpăm momentul, adică să strîngem la timp recolta. Ţinutul Krasnoiarsk este în Siberia, una din cele mai mari regiuni producătoare de cereale, carne, lapte, lînă cu firul fin şi semifin şi alte produse agricole. Suprafaţa totală însămînţată în colhozurile şi sovhozurile ţinutului reprezenta în anul 1955 2.903.000 de ha, dintre care 2.221.000 cu cereale şi numai cu grîu 1.326.000 de ha. Greutatea specifică a regiunii în ce priveşte semănăturile de culturi cerealiere a reprezentat 59 la sută în anul 1955. In decurs de doi ani suprafaţa însămînţată a crescut cu 661.000 de ha.

Colhozurile şi sovhozurile obţin recolte bune de culturi cerealiere. Au crescut considerabil colectările de cereale. In anul 1955 au fost predate statului 70 de milioane de puduri de grîu faţă de 34 de milioane de puduri în 1953. In ţinut există mari posibilităţi pentru valorificarea continuă a pămînturilor virgine şi înţelenite. Potrivit unei cercetări efectuate în 1955 de Ministerul Agriculturii în ţinutul Krasnoiarsk pot fi valorificate cel puţin un milion de hectare de pămînturi noi.

In regiunile Orientului Indepărtat există de asemenea mari posibilităţi pentru dezvoltarea continuă a agriculturii. Aici există mari întinderi de pămînt.

Ştiţi ce fel de ţinut este acesta? Să luăm de pildă Birobidjanul. Acolo creşte orezul, pot creşte pepeni verzi şi pepeni galbeni, roşii, livezi! Este un ţinut minunat! De aceea noi trebuie să pornim într-acolo. Cînd? Aceasta o vom discuta, vom vedea. Acum nu trebuie să ne grăbim cu această chestiune.

Tovarăşii care au luat cuvîntul aici au spus în mod just că în sovhozuri multe sînt de prisos. Intr-adevăr la noi sînt foarte mulţi oameni care nu sînt legaţi de producţie, care cum se spune nu culeg şi nu seamănă. Vreau să citez cîteva fapte. In sovhozul „Cehov", raionul Urîtk, regiunea Kustanai lucrează în total 255 de oameni, dintre care personal administrativ, de conducere şi muncitori neproductivi — 51 de oameni, iar salariaţi ai cooperativei muncitoreşti — 14 oameni. La fiecare trei muncitori ai sovhozului revine un om din personalul administrativ de conducere şi auxiliar. In sovhozul „Cernîşevski", regiunea Kustanai, sînt 250 de muncitori şi specialişti, iar cooperativa muncitorească are 42 de oameni **(rîsete).** Aşa că numai ei singuri ar putea să cumpere tot ceea ce aduc. **(Rîsete, aplauze).**

Tovarăşi comsomolişti! Sînteţi plini de avînt, scoateţi deci săbiile din teacă la lupta împotriva birocraţiei, la fel cum aţi luptat cu energie la desţelenire. Oare nu se poate proceda mai aspru cu birocraţii pentru a curăţa pămîntul de aceste buruieni care au şi început să-l năpădească? **(Aplauze furtunoase).** De pe urma acestui lucru nu putem avea decît foloase.

Iată aici se află tov. brigadier Dektearenko. El a vorbit bine, dar trebuie să analizăm propunerea lui că sînt neapărat necesari ajutori de brigadieri. Aţi citit în „Pravda" articolul lui Arepiev, preşedintele colhozului „Drumul vieţii noi"? El a apărut acum o săptămînă, şi dacă nu l-aţi citit — citiţi ce scrie.

Există o asemenea funcţie — ajutor de brigadier — la brigada de tractoare. Cînd s-a încheiat anul, un astfel de ajutor a venit la preşedintele colhozului, tov. Arepiev. Intre ei a avut loc o convorbire care a decurs cam aşa:

Ajutorul Sînt ajutor de brigadier, plătiţi-mi banii.

Preşedintele Nu v-am văzut un an întreg în colhoz.

Ajutorul Aceasta nu are nici o importanţă, eu figurez pe stat.

Preşedintele Iartă-mă, însă dumneata n-ai lucrat în colhoz.

Ajutorul Da, n-am lucrat. Insă, aceasta nu are nici o importanţă v-am mai spus. Am de primit 3.600 de ruble.

Şi le-a primit. Dar cîţi ajutori de acest fel sînt la noi în întreaga ţară? Foarte mulţi.

Voi nu aveţi din aceştia?

O voce din sală. Avem!

Scotociţi, şi veţi vedea că aveţi şi din aceştia **(rîsete în sală).**

Aşa, dar tov. Dektearenko, acest om este sau nu inutil?

Tov. Dektearenko. Este inutil!

Dar d-ta ai spus „trebuie să ne gîndim". Iată deja un om în plus. Un loc în plus pe stat! De aceea dacă el este în plus într-un singur colhoz, probabil că există din aceştia în plus şi în alte colhozuri. Aşa-i tovarăşi? Inseamnă că ei trebuie concediaţi! N-au decît să se îndeletnicească cu muncă cinstită şi să primească cinstit ce li se cuvine pentru muncă.

Preşedintele colhozului tov. Arepiev spunea: „Cînd acest ajutor a primit banii, i-am spus: cum, nu ţi-e ruşine să-i iei, doar nu ţi se cuvin?". Iar el a răspuns: „Ei, ce-mi tot vorbeşti de ruşine! Trebuie să ştii să trăieşti!" Auziţi ce răspuns! Şi aceasta în condiţiile noastre sovietice într-un colhoz în apropierea Moscovei.

Trebuie să ducem lupta pentru reducerea personalului ca să nu mai fie oameni în plus. Şi dvs. tovarăşi miniştri Benediktov şi Matkevici trebuie să revizuiţi statele, să scăpaţi de oameni inutili. Trebuie scoase locurile inutile din aceste state şi atunci nu va exista nici posibilitatea unor asemenea cazuri.

In continuare, tov. Hruşciov a vorbit despre iniţiativa conducătorilor colhozurilor fruntaşe, despre noile metode în organizarea muncii, care contribuie la reducerea cheltuielilor de muncă. Ca exemplu poate servi colhozul „Drumul vieţii noi" din regiunea Moscova, care a trecut de la mulgerea vacilor de 3 şi 4 ori pe zi la mulgerea lor de 2 ori pe zi şi a obţinut rezultate pozitive.

La noi, a spus N. S. Hruşciov, mulţi merg pînă acolo încît mulg vacile de 4 şi 5 ori pe zi, spunînd că ultimile picături de lapte conţin multă grăsime. Şi ei storc şi aceste picături. Picăturile costă o copeică, iar acela care le stoarce primeşte o rublă. Atunci ce rost are aceasta? Ei o fac numai pentru că nu răspund de costul laptelui. Aceasta nu e bine, tovarăşi, nu e bine!

Şi iată că acelaşi Arepiev, preşedintele colhozului „Drumul vieţii noi" a tras o concluzie justă. El a desfiinţat vechile rînduieli la fermă. Acolo sînt cîte 28—30 de vaci date sub îngrijirea unei mulgătoare, şi vacile nu s-au supărat că au început să fie mulse nu de 3—4 ori, ci numai de 2 ori pe zi — ele nu numai că n-au redus cantitatea de lapte, dar chiar au sporit-o. Calculaţi aşa dar tovarăşi ce rezultate ar da această măsură dacă ea ar fi aplicată în multe colhozuri şi sovhozuri!? Or, tovarăşe Matkevici şi tovarăşe Benediktov, acest lucru trebuie făcut. Cunoaşteţi experienţa din străinătate în acest domeniu şi totuşi la noi în sovhozuri şi colhozuri treaba merge ca înainte: se continuă ca şi în trecut să se mulgă vacile de mai multe ori. Trebuie să se treacă numaidecît la mulsul de 2 ori pe zi.

Tovarăşi, trebuie să ne gîndim la sistemul de organizare a agriculturii pe pămînturile înţelenite. Este foarte interesant sistemul Malţev. Trebuie să ne pregătim încă de pe acum şi pentru strîngerea prin alegere a recoltei. Ea este mai productivă, se strînge o cantitate mai mare de cereale şi grîul costă mai ieftin.

Trebuie îmbunătăţită de asemenea conducerea sovhozurilor, acordată o mai mare atenţie oamenilor care muncesc acolo, înlăturate lipsurile din comerţ. Am primit scrisori semnalînd proasta organizare a comerţului pe pămînturile înţelenite, cărora nu le voi da însă citire. Vom dispune cercetarea faptelor şi pedepsirea vinovaţilor.

Trebuie îmbunătăţit comerţul în toate raioanele, trebuie să existe în permanenţă mărfurile necesare, inventar sportiv, articole de uz casnic. Uniunea Centrală a cooperativelor trebuie să facă toate acestea cu mai multă atenţie şi mai operativ. Uniunea dispune de un personal numeros dar treaba nu merge încă prea bine **(rîsete în sală).**

N. S. Hruşciov s-a ocupat apoi de problemele legate de pregătirea însămînţărilor de primăvară.

Maşini aveţi, a spus el, tractoare şi combustibil aveţi, ogoarele sînt arate. Există toate condiţiile pentru ca însămînţările să fie efectuate rapid. Zona dvs. este secetoasă şi de aceea însămînţările nu pot fi întîrziate în nici un caz. Dacă totul va fi făcut repede şi bine, şi recolta va fi bună.

Tovarăşi, pînă la deschiderea Congresului al XX-lea al partidului comunist au rămas puţine zile. Partidul nostru, clasa muncitoare, ţărănimea colhoznică, intelectualitatea muncitoare, întregul popor sovietic, muncesc în aceste zile cu entuziasm. Fiecare arde de dorinţa de a întîmpina Congresul cu mari succese în muncă.

Toţi oamenii noştri studiază cu mult interes proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Cunoaşteţi sarcinile trasate de partid în cel de al şaselea cincinal. Au fost trasate planuri mari în ce priveşte dezvoltarea industriei grele — temelia statului nostru. Ea permite să se construiască maşini, asigură agriculturii tehnica şi îngrăşămintele necesare, ne permite să dezvoltăm toate ramurile economiei naţionale.

Proiectul de Directive prevede un vast program şi în domeniul agriculturii. Aţi citit probabil cu toţii această parte. Ce părere aveţi: este posibil să se dubleze producţia animalieră şi să se obţină 11 miliarde de puduri de cereale? Poate că unora o să le tremure picioarele şi vor spune că aceasta este ceva irealizabil deoarece în cincinalele trecute nu am prevăzut o creştere atît de mare. Dacă însă o să ne apucăm de această treabă în mod chibzuit, sînt convins că planul în ce priveşte producţia la hectar, sporirea producţiei de carne, lapte, ouă, lînă, poate fi nu numai îndeplinit, ci şi depăşit în mare măsură.

Voi cita unele cifre pe anul 1955. Recolta globală de cereale în întreaga ţară a fost mult mai mare decît în 1954, iar recolta de porumb a fost de peste 3,6 ori mai mare. In comparaţie cu 1954, recolta de floarea-soarelui a crescut de aproape de două ori, recolta de sfeclă de zahăr — cu 54 la sută, de in cu fibră lungă — cu 74 la sută, recolta de legume — cu 12 la sută. A crescut producţia de produse animaliere: lapte, carne, lînă, ouă.

Intreaga problemă constă acum în îmbunătăţirea metodelor noastre de conducere. Trebuie să se treacă la fapte concrete şi nu numai să se lanseze chemări. Aş spune că la noi mulţi conducători nu fac decît să ceară colhoznicilor să mărească producţia de cereale, carne, lapte, dar cum s-o facă, uneori nici ei singuri nu ştiu.

La voi în sovhozuri, de pildă, se întîmplă cam aşa uneori: o brigadă trăieşte şi munceşte cinstit, bine, cu pricepere iar celelalte brigăzi trăiesc pe socoteala ei. Acelaşi lucru se întîmplă şi în colhozuri.

Să zicem că într-un raion există un colhoz fruntaş. Şi iată că, conducătorii raionului trimit oameni din acest colhoz în Prezidiu, le publică portretele în ziare — şi este bine că publică portrete ale unor oameni buni. In acelaşi timp însă, alte colhozuri din raion rămîn în urmă, la toţi indicii. Inseamnă că nici în colhoz, şi nici în raion nu se caută să se obţină ca toate brigăzile, toate colhozurile să lucreze la fel ca cele fruntaşe.

Tovarăşi! Ţara noastră a terminat cu succes îndeplinirea celui de al cincilea plan cincinal. Proiectul de Directive cu privire la cel de al şaselea plan cincinal însufleţeşte poporul nostru la o măreaţă muncă constructivă şi face pe duşmanii noştri să tremure.

In ţara noastră, în focul revoluţiei din Octombrie a învins clasa muncitoare sub conducerea gloriosului nostru partid al comuniştilor, sub conducerea lui Lenin. Noi trăim şi muncim pentru binele şi fericirea poporului nostru. **(Aplauze furtunoase).**

Tineretul este viitorul nostru! Alături de părinţii săi, împreună cu ei, el înfăptuieşte lucruri care uimesc lumea. Tocmai în aceasta constă chezăşia cea mai sigură că vom construi comunismul.

Trăiască gloriosul tineret sovietic şi detaşamentul lui de avangardă — Comsomolul leninist! **(Aplauze).**

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice care creşte şi educă cu grijă eroicul nostru tineret! **(Aplauze).**

Trăiască poporul sovietic — marele constructor al comunismului! **(Aplauze furtunoase, prelungite. Toată lumea se ridică în picioare).**

A 6-a aniversare a proclamării Republicii India

La 26 ianuarie, se împlinesc şase ani de cînd a intrat în vigoare constituţia indiană pe baza căreia India s-a proclamat republică. Această zi este considerată ca sărbătoare naţională a poporului indian.

Pentru sutele de milioane de indieni, ziua proclamării republicii India a constituit un eveniment de o uriaşă însemnătate istorică. In acea zi se punea capăt celor două secole de asuprire colonialistă engleză, iar marele stat indian începea să păşească pe calea unei dezvoltări de sine stătătoare. India a pornit să construiască plină de avînt o nouă viaţă. Forţa ei economică era însă slabă. Colonialiştii englezi au jefuit ca în codru bogăţiile Indiei, masele populare au fost ţinute într-o stare de semi-înfometare, dezvoltarea industriei frînată, agricultura menţinută în stare de înapoiere.

Poporul indian nu se putea împăca însă cu soarta pe care i-au hărăzit-o imperialiştii. De aceea, chiar din primii ani după dobîndirea independenţei, poporul indian a pornit cu hotărîre la sporirea producţiei agricole, a mărfurilor de larg consum, la dezvoltarea învăţămîntului şi la îmbunătăţirea stării sanitare. O atenţie deosebită a fost acordată construcţiei unei industrii puternice, capabile să asigure prosperitatea şi independenţa Indiei.

In acest scop, a fost elaborat programul de dezvoltare economică pe anii 1951—1956.

La mijlocul anului trecut, guvernul indian a adoptat cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a Indiei în cadrul căruia se vor investi 56 miliarde de rupii pentru dezvoltarea industrială. Se proiectează ca între 1956—1961 să se investească în sectorul de stat al economiei 48 miliarde de rupii, faţă de 22.400.000.000 de rupii investite în primul plan cincinal. De data aceasta, din suma totală a investiţiilor de stat industria, va primi pînă la 26 la sută. Pînă în aprilie 1961, producţia de oţel trebuie să fie de 5.000.000 tone (India produce azi 1.200.000 tone), cea de aluminiu de 40.000 tone, extracţia de cărbune de 60.000.000 tone (azi — 36.000.000 tone), cea de minereu de fier de 13.000.000 tone, iar producţia centralelor electrice de 6.000.000 kilowaţi. Numărul muncitorilor din industria ţării, inclusiv cea minieră, va creşte cu 42 la sută faţă de 1956, ridicîndu-se la 5.700.000 de oameni.

In viitorii 4 sau 5 ani, se vor construi în India trei oţelării. Una din ele, cu o capacitate de 1.000.000 tone de oţel pe an, va fi construită de către Uniunea Sovietică. U.R.S.S. va livra Indiei nu numai utilajul necesar, dar îşi va asuma şi conducerea tehnică a construcţiei, pregătind totodată în acelaşi timp cadre tehnice calificate din rîndurile indienilor. Condiţiile în care Uniunea Sovietică va ridica această oţelărie arată limpede atitudinea profund dezinteresată a statului sovietic în acordarea de ajutor tehnic şi economic altor ţări.

Exprimîndu-şi punctul de vedere asupra celui de al doilea plan cincinal, Nehru a spus că obiectivul final al planului este de a spori venitul naţional şi de a ridica nivelul de trai al poporului indian. „In general — a declarat el — năzuim spre sporirea bogăţiei ţării şi spre repartiţia justă a acestei bogăţii în scopul de a ridica nivelul de trai al poporului nostru". Nehru a mai arătat că în cadrul celui de al doilea plan cincinal se va pune accentul pe dezvoltarea industriei grele. Aceasta este absolut necesar pentru a înfăptui rapid industrializarea, a micşora dependenţa de state străine şi a economisi valută străină. El a subliniat importanţa deosebită a dezvoltării industriei constructoare de maşini, precum şi a exploatării resurselor minerale şi petrolifere.

Poporul indian care a pornit cu curaj pe calea construirii unei noi vieţi în patria sa şi a dobîndit şi importante succese în acest sens este un luptător activ şi hotărît pentru cauza păcii şi a asigurării securităţii colective în întreaga lume. Guvernul indian, condus de eminentul om de stat Jawaharlal Nehru, duce o consecventă politică de coexistenţă paşnică. Guvernul condus de Nehru a adus o contribuţie pozitivă la cauza păcii în Asia şi la micşorarea încordării internaţionale. Alături de U.R.S.S. şi R. P. Chineză, India a contribuit la înfăptuirea încetării focului în Coreea şi în Indochina. Relaţiile Indiei cu Uniunea Sovietică şi cu ţările de democraţie populară se dezvoltă tot mai mult. Recenta vizită în India a conducătorilor statului sovietic a constituit o puternică manifestare a prieteniei sovieto-indiene şi o contribuţie esenţială la întărirea colaborării între popoare.

Ţara noastră întreţine relaţii de colaborare cu India, care se dezvoltă tot mai mult pe planuri variate. Cu prilejul împlinirii a 6 ani de existenţă a Republicii India, poporul nostru felicită poporul indian şi-i adresează urări de pace şi prosperitate.

EUGEN PHOEBUS

Un bolnav fără leac

In legătură cu tratativele chino-americane de la Geneva

La 18 ianuarie un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze a făcut o declaraţie în legătură cu felul cum s-au desfăşurat pînă acum tratativele chino-americane de la Geneva.

După cum se ştie, aceste tratative, purtate la nivelul ambasadorilor, au început în urma propunerii făcute de R. P. Chineză. De asemenea, este cunoscut că în perioada care s-a scurs de la deschiderea tratativelor nu s-a ajuns la un acord decît asupra unui punct de pe ordinea de zi şi anume acela în legătură cu înapoierea în patrie a civililor, cetăţeni ai celor două părţi. In ce priveşte cel de al doilea punct de pe ordinea de zi, desfiinţarea embargoului şi pregătirea în vederea unei conferinţe chino-americane a miniştrilor de Externe, deşi acesta este dezbătut încă din luna septembrie a anului trecut, partea americană a tărăgănat rezolvarea lui.

Tocmai cauzele acestei tărăgănări a rezolvării punctului doi al ordinei de zi le dezvăluie şi le face cunoscute opiniei publice mondiale declaraţia purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

La tratativele care se desfăşoară la Geneva partea chineză a avut o poziţie plină de înţelegere şi a făcut totul pentru a uşura soluţionarea problemelor ce trebuiau să fie rezolvate. Ca urmare a poziţiei delegaţiei R. P. Chineze s-a putut ajunge la încheierea acordului în ce priveşte repatrierea civililor celor două părţi. Dar partea americană nu şi-a respectat angajamentele pe care şi le-a luat. Acuzînd fără nici un temei R. P. Chineză cum că ar provoca greutăţi repatrierii americanilor aflaţi în R. P. Chineză, partea americană face totul pentru a împiedica repatrierea chinezilor aflaţi în S.U.A. Slujindu-se de agenţii ciankaişişti, partea americană exercită presiuni asupra chinezilor aflaţi în S.U.A. care doresc să se întoarcă în R.P. Chineză. Mii de chinezi aflaţi în S.U.A. nici nu îndrăznesc să-şi exprime dorinţa de a se înapoia în China populară de teama de a nu fi trimişi în Taivan.

In ce priveşte rezolvarea celui de al doilea punct al ordinei de zi, în afară de tărăgăneala pe care a manifestat-o în discutarea lui, partea americană a adoptat o poziţie care nu poate fi decît respinsă de partea chineză. Partea americană încearcă să amestece două lucruri complet diferite: chestiunea internaţională pe care o constituie litigiul chino-american provocat de ocuparea de către trupele americane a insulei Taivan şi chestiunea internă a R. P. Chineze, creată de existenţa clicii trădătorului Cian-kai-şi.

Partea americană ar vrea să fie adoptată o hotărîre care pe de o parte ar constitui un amestec grosolan în treburile interne ale R. P. Chineze, iar pe de altă parte ar consfinţi renunţarea din partea R. P. Chineze la teritoriul care de fapt îi aparţine, insula Taivan. Nesocotind principiile Cartei Naţiunilor Unite, care prevăd că membrii O.N.U. trebuie să rezolve diferendele prin mijloace paşnice şi să se abţină în relaţiile internaţionale de la ameninţări cu folosirea forţei sau de la folosirea ei împotriva integrităţii teritoriale sau a independenţei politice a oricărui stat, Statele Unite au ocupat samavolnic insula Taivan şi, sprijinind clica lui Cian-kai-şi, vor să împiedice eliberarea şi alipirea la R. P. Chineză a acestui străvechi pămînt chinez.

S.U.A. încearcă şi acum, la aceste tratative, să impună unele condiţii pe care R. P. Chineză le-a respins de mult. Perdeaua „legală" a acestor condiţii ar urma să fie dreptul la aşa-zisa autoapărare individuală şi colectivă. Aceasta ar însemna de fapt recunoaşterea că S.U.A. ar avea dreptul la „apărarea" sa în Taivan. Pe de altă parte, în virtutea dreptului la autoapărare colectivă ar fi pus la adăpost şi Cian-Kai-şi care a încheiat un tratat militar cu S.U.A.

Desigur că R. P. Chineză nu poate accepta ca S.U.A. să-şi exercite dreptul la apărare pe un teritoriu cotropit, care de fapt aparţine poporului chinez şi care n-are nimic cu graniţele S.U.A. aflate la mii de kilometri. „Acest lucru este inacceptabil pentru China. Taivanul este un teritoriu chinez şi în cazul de faţă nu se pune problema apărării S.U.A.", — arată declaraţia purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

Poziţia părţii americane la tratativele de la Geneva nu poate fi privită izolat nici de unele ameninţări făcute la adresa R. P. Chineze de personalităţi conducătoare din S.U.A. Guvernul chinez, arătînd că situaţia încordată care există în regiunea Taivanului reprezintă principala problemă litigioasă dintre China şi S.U.A. şi că ocuparea armată de către S.U.A. a unui teritoriu chinez constituie cauza acestei încordări, se pronunţă totuşi şi în prezent pentru reglementarea pe calea tratativelor a acestei probleme litigioase.

INŞTIINŢARE

Se aduce la cunoştinţa absolvenţilor Institutului Agronomic Iaşi că între 20 februarie—4 martie a.c. are loc Examenul de Stat la acest institut.

Conform ordinului Ministerului Invăţămîntului nr. 2609/1955, absolvenţii din seriile 1949—1954, care nu s-au prezentat niciodată la examenul de stat ori s-au prezentat o singură dată pot susţine Examenul de Stat la una din sesiunile anului 1956.

Absolvenţii care din diferite motive nu s-au prezentat ori nu au fost primiţi, vor înainta cererile lor cu avizul Institutului şi situaţia şcolară Ministerului Invăţămîntului spre aprobare.

RECTORATUL

INFORMAŢIE

Ministerul Agriculturii aduce la cunoştinţa absolvenţilor fostelor şcoli medii tehnice din sistemul de şcoli al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii că pe ziua de 15 februarie 1956 va avea loc un nou examen de diplomă pentru seriile de absolvenţi 1954 şi 1955.

Intrucît examenul va avea loc numai la anumite centre şcolare agricole, candidaţii trebuie să ţină legătura cu şcolile pe care le-au terminat spre a li se comunica la ce şcoală vor da examenul de diplomă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.